

MINISTER INFRASTRUKTURY

BP-5ak-772-93-2353/11

L.dz.: KO/11/09104

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

Minister Infrastruktury

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 29 września 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-2218/11, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującą w mocy w pozostałym zakresie decyzję Wojewody Łódzkiego nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-lp-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury w Warszawie, ul. Wspólna 2/4, pok. 1043, I piętro, w godzinach pracy Urzędu, tj. od 8.15 do 16.15 oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Miejskim w Łasku, Urzędzie Gminy w Dobroniu, Urzędzie Gminy w Dłutowie, Urzędzie Gminy w Pabianicach, Urzędzie Miejskim w Rzgowie i Urzędzie Miasta w Tuszynie.

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 29 września 2011 r.

BP-5ak-772-93-2218/11

L.dz.: KO/11/09104

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą*”, po rozpatrzeniu odwołań Zofii i Jana Tysiak, Andrzeja Chwalewskiego, Mirosława Marciniaka, Stanisława Grabarza, Adama Sobczaka, Janusza Kosickiego, Reginy Fryczki, Andrzeja Kluczaka, Henryki Sobczak i Jana Sobczaka, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Pawła Fijałkowskiego, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Jakubowskiej i Zbigniewa Jakubowskiego, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Leszek i Wiesława Leszek, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Karoliny Kopeć, reprezentowanej przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Mariusza Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Wiesława Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ryszarda Rydygiera, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Sławomira Hansa, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ilony Błoch, Wandy i Jerzego Krzykowskich, Henryka Góreckiego, Marii Pireckiej i Danuty Witkowskiej, reprezentowanych przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza, Zdzisława Rechcińskiego, Krystyny Fałek, Marii Malinowskiej i Zdzisława Malinowskiego oraz Wiesławy Pokorskiej od decyzji Wojewody Łódzkiego nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10/11. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km

183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00,

- I. Uchylam w całości znajdujący się w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji rys. nr PZT 02.01 (Projekt Zagospodarowania Terenu), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 7 – od km 76+479,94 do km 79+800,00, i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego rysunku, oznaczonego jako załącznik nr 1 do niniejszej decyzji;
- II. Uchylam w całości arkusz 64 znajdujący się w załączniku nr 16, przedstawiający projekt podziału działek o nr ewid. 264/4 i 277/5, położonych w obrębie 20 Rydzyny (gm. Pabianice), oraz znajdujące się na stronie 12 i 13, w sentencji zaskarżonej decyzji, zapisy dotyczące zatwierdzenia podziału nieruchomości położonych w obrębie 20 Rydzyny:

30 (30/1*, 30/2, 30/3), 93 (93/1*, 93/2*, 93/3), 95 (95/1*, 95/2), 96 (96/1*, 96/2), 103 (103/1*, 103/2, 103/3), 104 (104/1*, 104/2), 105 (105/1*, 105/2), 106 (106/1*, 106/2), 109 (109/1*, 109/2), 112 (112/1*, 112/2, 112/3), 113 (113/1*, 113/2, 113/3), 137 (137/1*, 137/2), 145 (145/1*, 145/2), 146 (146/1*, 146/2), 150 (150/1*, 150/2), 162 (162/1*, 162/2), 163 (163/1*, 163/2, 163/3), 164 (164/1*, 164/2*, 164/3, 164/4), 165 (165/1*, 165/2), 166 (166/1*, 166/2*, 166/3), 167 (167/1*, 167/2), 187 (187/1*, 187/2, 187/3), 188 (188/1*, 188/2), 189 (189/1*, 189/2), 190 (190/1*, 190/2), 191 (191/1*, 191/2), 192 (192/1*, 192/2), 194 (194/1*, 194/2), 199 (199/1*, 199/2, 199/3), 200 (200/1*, 200/2, 200/3), 201 (201/1*, 201/2, 201/3), 202 (202/1*, 202/2, 202/3), 203 (203/1*, 203/2, 203/3), 204 (204/1*, 204/2, 204/3), 205 (205/1*, 205/2, 205/3), 206 (206/1*, 206/2, 206/3), 207 (207/1*, 207/2), 208 (208/1*, 208/2), 209 (209/1*, 209/2), 210 (210/1*, 210/2), 213 (213/1*, 213/2), 238 (238/1*, 238/2, 238/3), 239 (239/1*, 239/2, 239/3), 240 (240/1*, 240/2, 240/3), 241 (241/1*, 241/2, 241/3), 242 (242/1*, 242/2, 242/3), 243 (243/1*, 243/2, 243/3), 244 (244/1*, 244/2, 244/3), 246 (246/1*, 246/2, 246/3), 248 (248/1*, 248/2, 248/3), 249 (249/1*, 249/2, 249/3), 250 (250/1*, 250/2, 250/3), 251 (251/1*, 251/2, 251/3), 252 (252/1*, 252/2, 252/3), 256 (256/1*, 256/2, 256/3), 259 (259/1*, 259/2, 259/3), 260 (260/1*, 260/2, 260/3), 261 (261/1*, 261/2*, 261/3, 261/4), 267 (267/1*, 267/2), 271 (271/1*, 271/2), 272 (272/1*, 272/2), 575 (575/1*, 575/2), 73/1 (73/4*, 73/5), 73/2 (73/6*, 73/7), 92/2 (92/5*, 92/6), 102/4 (102/7*, 102/8), 110/1 (110/17*, 110/18, 110/19), 110/5 (110/9*, 110/10), 110/6 (110/11*, 110/12), 110/7 (110/13*, 110/14), 147/1 (147/2*, 147/3), 148/1 (148/3*, 148/4), 149/1 (149/2*, 149/3), 160/1 (160/2*, 160/3), 195/2 (195/3*, 195/4), 245/1 (245/8*, 245/9, 245/10), 245/2 (245/5*, 245/6, 245/7), 247/1 (247/3*, 247/4, 247/5), 253/1 (253/3*, 253/4, 253/5), 254/3 (254/4*, 254/5, 254/6), 255/2 (255/7*, 255/8, 255/9), 264/4 (264/5*, 264/6), 265/8 (265/15*, 265/16), 266/2 (266/3*, 266/4), 269/2 (269/3*, 269/4), 273/1 (273/4*, 273/5, 273/6), 277/3 (277/6*, 277/7), 277/4 (277/8*, 277/9), 277/5 (277/10*, 277/11).

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejscu uchylenia zapisu:

30 (30/1*, 30/2, 30/3), 93 (93/1*, 93/2*, 93/3), 95 (95/1*, 95/2), 96 (96/1*, 96/2), 103 (103/1*, 103/2, 103/3), 104 (104/1*, 104/2), 105 (105/1*, 105/2), 106 (106/1*, 106/2), 109 (109/1*, 109/2), 112 (112/1*, 112/2, 112/3), 113 (113/1*, 113/2, 113/3), 137 (137/1*, 137/2), 145 (145/1*, 145/2), 146 (146/1*, 146/2), 150 (150/1*, 150/2), 162 (162/1*, 162/2), 163 (163/1*, 163/2, 163/3), 164 (164/1*, 164/2*, 164/3, 164/4), 165 (165/1*, 165/2), 166 (166/1*, 166/2*, 166/3), 167 (167/1*, 167/2), 187 (187/1*, 187/2,

187/3), 188 (188/1*, 188/2), 189 (189/1*, 189/2), 190 (190/1*, 190/2), 191 (191/1*, 191/2), 192 (192/1*, 192/2), 194 (194/1*, 194/2), 199 (199/1*, 199/2, 199/3), 200 (200/1*, 200/2, 200/3), 201 (201/1*, 201/2, 201/3), 202 (202/1*, 202/2, 202/3), 203 (203/1*, 203/2, 203/3), 204 (204/1*, 204/2, 204/3), 205 (205/1*, 205/2, 205/3), 206 (206/1*, 206/2, 206/3), 207 (207/1*, 207/2), 208 (208/1*, 208/2), 209 (209/1*, 209/2), 210 (210/1*, 210/2), 213 (213/1*, 213/2), 238 (238/1*, 238/2, 238/3), 239 (239/1*, 239/2, 239/3), 240 (240/1*, 240/2, 240/3), 241 (241/1*, 241/2, 241/3), 242 (242/1*, 242/2, 242/3), 243 (243/1*, 243/2, 243/3), 244 (244/1*, 244/2, 244/3), 246 (246/1*, 246/2, 246/3), 248 (248/1*, 248/2, 248/3), 249 (249/1*, 249/2, 249/3), 250 (250/1*, 250/2, 250/3), 251 (251/1*, 251/2, 251/3), 252 (252/1*, 252/2, 252/3), 256 (256/1*, 256/2, 256/3), 259 (259/1*, 259/2, 259/3), 260 (260/1*, 260/2, 260/3), 261 (261/1*, 261/2*, 261/3, 261/4), 267 (267/1*, 267/2), 271 (271/1*, 271/2), 272 (272/1*, 272/2), 575 (575/1*, 575/2), 73/1 (73/4*, 73/5), 73/2 (73/6*, 73/7), 92/2 (92/5*, 92/6), 102/4 (102/7*, 102/8), 110/1 (110/17*, 110/18, 110/19), 110/5 (110/9*, 110/10), 110/6 (110/11*, 110/12), 110/7 (110/13*, 110/14), 147/1 (147/2*, 147/3), 148/1 (148/3*, 148/4), 149/1 (149/2*, 149/3), 160/1 (160/2*, 160/3), 195/2 (195/3*, 195/4), 245/1 (245/8*, 245/9, 245/10), 245/2 (245/5*, 245/6, 245/7), 247/1 (247/3*, 247/4, 247/5), 253/1 (253/3*, 253/4, 253/5), 254/3 (254/4*, 254/5, 254/6), 255/2 (255/7*, 255/8, 255/9), 265/8 (265/15*, 265/16), 266/2 (266/3*, 266/4), 269/2 (269/3*, 269/4), 273/1 (273/4*, 273/5, 273/6), 277/3 (277/6*, 277/7), 277/4 (277/8*, 277/9).

III. Uchylam w całości znajdujący się w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji rys. nr PZT 02.07 (Projekt Zagospodarowania Terenu), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00, i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejscu uchylenia, w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji, nowego rysunku, oznaczonego jako załącznik nr 2 do niniejszej decyzji;

IV. Uchylam w całości znajdujący się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji rys. nr ZRID 03.07 (mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00, i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejscu uchylenia w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji nowego rysunku, oznaczonego jako załącznik nr 3 do niniejszej decyzji;

V. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Krzysztofa Markowicza, zwany dalej „inwestorem”, działając na podstawie art. 11a ust. 1 i 11b ust. 1 ustawy wystąpił do Wojewody Łódzkiego z wnioskiem z dnia 30 lipca 2010 r. (wpłynął do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi tego samego dnia) o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji: „Budowa drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km

204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – S14 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+179,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00”.

Inwestor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, co jest uzasadnione ujęciem budowy drogi ekspresowej S8 w Rządowym Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2008-2012, w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 maja 2004 r. w sprawie sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz. U. nr 128, poz. 1334, z późn. zm.) oraz w Narodowej Strategii Spójności opracowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Zgodnie z przedstawioną argumentacją realizacja inwestycji jest również uzasadniona ważnym interesem społecznym i gospodarczym, gdyż usprawni ruch tranzytowy, podniesie atrakcyjność regionu dla inwestorów zewnętrznych, co ożywi rozwój gospodarki, a także poprawi bezpieczeństwo w transporcie, odciążą istniejącą sieć drogową oraz umożliwi wyprowadzenie ruchu tranzytowego poza centrum miast.

W ww. wniosku inwestor wniósł również o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko w myśl przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*”.

Z uwagi na występujące w ww. wniosku braki formalne, Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 64 § 2 kpa w zw. z art. 11d ust. 1 *ustawy*, pismem z dnia 13 września 2010 r., znak: IA.II.7111-lp.186.3766.PG/z/10, wezwał inwestora do ich usunięcia. Przy piśmie z dnia 16 września 2010 r., znak: GDDKiA O/Rz-P-2-fp-4450-165-142/10, inwestor przedłożył poprawiony wniosek, w którym skorygowano kilometrąz odcinka 7 – łącznika S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) podając, iż obejmuje on trasę od km 76+479,94 do km 79+800,00, jak również przedstawił uzupełniony wykaz nieruchomości objętych planowaną inwestycją, poprawioną dokumentację mapową i techniczną oraz opinie i uzgodnienia, o których mowa w art. 11b ust. 1 i art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*.

Ze względu na występowanie we wniosku braków niewskazanych uprzednio w ww. piśmie z dnia 13 września 2010 r., Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 35 ust. 3 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz art. 123 *kpa*, postanowieniem z dnia 29 października 2010 r., znak: IA.II.7111-lp.186.5011.PG/z/10, nałożył na inwestora obowiązek ich usunięcia. Przy piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., znak:

L.dz.Mosty 2011/01/01177, inwestor uzupełnił wniosek przedkładając poprawioną dokumentację techniczną dotyczącą przedmiotowej inwestycji drogowej.

W związku z wnioskiem inwestora o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko organ pierwszej instancji, działając na podstawie art. 89 ust. 1 i 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, pismem z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Postanowieniem nr 60/11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.616.PG/z/10/11, Wojewoda Łódzki zawiesił z urzędu przedmiotowe postępowanie do czasu ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w drodze następujących postanowień:

- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, w części dotyczącej odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) – od km 76+479,94 do km 79+800,00,
- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.7, w zakresie odcinka 9 – od km 202+700,00 do km 204+000,00 (od km 208+366,26 do km 209+666,26),
- z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOOS-II.4200.11.2011.MG.12, w zakresie odcinka 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00 (od km 183+147,96 do km 208+366,26),
- z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.13, w części dotyczącej odcinka 6 – od km 174+200,00 do km 183+350,00 (od km 174+004,05 do km 183+147,96).

Wojewoda Łódzki postanowieniem nr 144/11 z dnia 12 maja 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, podjął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00

do km 202+700,00. odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00”, zwieszane postanowieniem nr 60/11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.616.PG/z/10/11, zwieszane postanowieniem nr 60/11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.616.PG/z/10/11.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Łódzki na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 11i ust. 1, art. 17 ust. 1 i 3 i art. 23 *ustawy*, wydał w dniu 19 maja 2011 r. decyzję nr 112/11, znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00”.

Od powyższej decyzji odwołanie do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: Zofia i Jan Tysiak, Andrzej Chwalewski, Mirosław Marciniak, Stanisław Grabarz, Adam Sobczak, Janusz Kosicki, Regina Fryczka, Andrzej Kluczak oraz Henryka Sobczak i Jan Sobczak, reprezentowani przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Paweł Fijałkowski, reprezentowany przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anna Jakubowska i Zbigniew Jakubowski, reprezentowani przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anna Leszek i Wiesław Leszek, reprezentowani przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Karolina Kopeć, reprezentowana przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Mariusz Cieplucha, reprezentowany przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Wiesław Cieplucha, reprezentowany przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ryszard Rydygier, reprezentowany przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Sławomir Hans, reprezentowany przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ilona Bloch, Wanda i Jerzy Krzykowscy, Henryk Górecki, Maria Pirecka i Danuta Witkowska, reprezentowane przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, Andrzej Dębski, Marianna Kowalczyk, Janusz Pawłowicz, Zdzisław Rechciński, Krystyna Fałek, Maria Malinowska i Zdzisław Malinowski oraz Wiesława Pokorska.

Zofia i Jan Tysiak w odwołaniu z dnia 13 czerwca 2011 r. (wpłynęło do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi tego samego dnia) zarzucili, że po przeprowadzeniu ponownej procedury oddziaływania inwestycji na środowisko i po sprawdzeniu zgodności projektu budowlanego z zapisami decyzji środowiskowej, która jest dla inwestora dokumentem wiążącym, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Łodzi nie

zweryfikowała błędów inwestora, które zawierał projekt. Zdaniem skarżących przedstawiony przez inwestora projekt budowlany jest niezgodny z zapisami decyzji środowiskowej, które nakładają na niego obowiązek uzupełnienia strat w roślinności, powstałych w związku z wycinką istniejących nasadzeń, oraz zabezpieczenia gleby wysokiej jakości.

Skarżący poinformowali, że na działkach o nr ewid. 217 i 218 rosną obecnie drzewa i krzewy, natomiast w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji nieruchomości te będą sąsiadować z wielkimi nasypami wiaduktu, a na miejscu rosnących obecnie drzew przebiegać będzie jezdnia. W ich ocenie projekt, który przedstawił inwestor, pomija występowanie roślinności na ww. działkach i nie uwzględnia zapisów decyzji środowiskowej, jak również nie zabezpiecza gleby na działce o nr ewid. 216.

Wobec powyższego skarżący wnieśli o przesunięcie linii rozgraniczającej teren inwestycji i zaprojektowanie stref ekotonowych o szerokości co najmniej 18m na działce o nr 217, w celu odtworzenia części drzew i krzewów, które obecnie się tam znajdują. Skarżący wnieśli również o przesunięcie linii rozgraniczającej teren inwestycji na działce o nr 216 i zaprojektowanie tam zieleni glebochronnej, która w ich ocenie nie została zabezpieczona zgodnie z wymaganiami decyzji środowiskowej. Poinformowali, że na ww. działce planują założyć plantację truskawek, a na skutek niekorzystnego oddziaływania drogi na niezabezpieczoną glebę owoce nie będą nadawały się do spożycia. Na koniec odwołujący się wskazali, iż na działkach położonych w obrębie 10 Mogilno Małe oraz w obrębie 9 Mogilno Duże, inwestor zgodnie z decyzją środowiskową zaprojektował odtworzenie drzewostanu, który w związku z budową drogi ulegnie likwidacji.

Andrzej Chwalewski w odwołaniu złożonym w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi w dniu 20 czerwca 2011 r. zaskarżył decyzję Wojewody Łódzkiego w części dotyczącej działek o nr ewid. 264/4 i 277/5, położonych w obrębie 20 Rydzyny, których jest właścicielem.

W uzasadnieniu odwołania skarżący stwierdził, że zajęcie części ww. działek z uwagi na budowę chodnika i wykonanie indywidualnego zjazdu nie jest niezbędne dla realizacji planowanej inwestycji. Jego zdaniem wykonanie chodnika jest możliwe bez uszczuplenia ww. nieruchomości, gdyż jego budowę zaplanowano w istniejącym pasie drogowym. Odwołujący się stwierdził ponadto, iż obecnie istniejący zjazd na omawianą nieruchomość, przy usytuowaniu linii bramy prostopadle do bocznej granicy działki, zapewnia jego pełną sprawność komunikacyjną. Natomiast wykonanie indywidualnego zjazdu w kształcie przewidzianym w projekcie budowlanym skarżący uznał za rozwiązanie nieracjonalne, które w znacznym stopniu obniży funkcjonalność zjazdu i utrudni komunikację do jego działki.

Co więcej realizacja projektu budowlanego w tym zakresie pociągnie za sobą wysokie koszty oraz spowoduje dewastację planu zagospodarowania frontowej części działki, poprzez wyburzenie ponad 30m ogrodzenia wykonanego z cegły klinkierowej oraz likwidację wieloletnich roślin. Ponadto konieczne stanie się również wykonanie nowego przyłącza energetycznego i poniesienie związanych z tym kosztów. W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o rezygnację z wykonania nowego zjazdu i pozostawienie aktualnego stanu bez zmian.

Andrzej Chwalewski w piśmie z dnia 12 lipca 2011 r. uzupełnił swoje odwołanie podkreślając, iż sugerowane przez niego odstąpienie od realizacji koncepcji nowego zjazdu na teren jego działki nie zakłóci realizacji projektu głównego, tj. drogi S8. ani projektów pobocznych (udroźnienie drogi lokalnej), ponieważ mieści się poza terenem pod nie przeznaczonym. Ponadto proponowane przez skarżącego rozwiązanie uchroni inwestora przed poniesieniem wysokich kosztów, które ostatecznie okazałyby się niecelowe. Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o wyłączenie z decyzji Wojewody Łódzkiego działek o nr 264/4 i 277/5 (obr. 20 Rydzyny), które stanowią jego własność.

W jednobrzmiących odwołaniach Mirosława Marciniaka, Stanisława Grabarza i Adama Sobczaka z dnia 14 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 15 czerwca 2011 r.), oraz Janusza Kosickiego z dnia 13 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 14 czerwca 2011 r.), skarżący zarzucili zaskarżonej decyzji Wojewody Łódzkiego:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy:
 - a. art. 107 § 1 i 3 *kpa*, poprzez niespełnienie wymogów określonych dla treści decyzji,
 - b. art. 6, 7 i 11 *kpa*, poprzez wydanie decyzji z naruszeniem zasad postępowania,
 - c. art. 61 § 3 i 4 *kpa*, poprzez zawiadomienie stron postępowania o jego wszczęciu dopiero po upływie dwóch i pół miesiąca od wszczęcia postępowania oraz
 - d. art. 64 § 2 *kpa* w zw. z art. 11d ust.1 pkt 9 *ustawy*, poprzez rozpatrywanie wniosku, którego braków formalnych wnioskodawca nie usunął w określonym terminie;
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:
 - a. art. 88 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez nienałożenie na wnioskodawcę obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, pomimo iż we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w zakresie przebiegu drogi S8 przez obszar Natura 2000

w dolinie rzeki Grabi, w stosunku do wymagań określonych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*,

- b. art. 93 ust. 2 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez nienałożenie na wnioskodawcę obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej, pomimo iż obowiązek jej wykonania przewidywała *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- c. art. 93 ust. 3 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez nienałożenie na wnioskodawcę obowiązku zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, pomimo iż potrzeba tych działań wynika z zapisów *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- d. art. 95 ust. 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez niespełnienie wymogów określonych dla uzasadnienia decyzji.

W oparciu o przedstawione zarzuty skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o stwierdzenie nieważności decyzji oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji oraz o ukaranie Wojewody Łódzkiego karą, o której mowa w art. 11h ust. 1 *ustawy*.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 107 § 1 i 3 *kpa* skarżący wskazali, że w zaskarżonej decyzji nie wskazano stron postępowania oraz elementów wynikających z *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*. Ponadto w decyzji pominięto uzasadnienie prawne, zaś w uzasadnieniu faktycznym ograniczono się do omówienia złożonych przez strony uwag wraz z informacją o stanowisku, jakie w tym przedmiocie zajął inwestor, oraz do opisu przebiegu postępowania. Brak jest natomiast wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

Ponadto skarżący stwierdzili, że zarówno postępowanie prowadzone przez Wojewodę Łódzkiego, jak i wydana przez niego decyzja naruszają prawo, zasady praworządności i słusznego interesu obywateli, czego przykładem było naruszenie art. 64 § 2 *kpa*, polegające na rozpatrywaniu wniosku posiadającego braki formalne, pomimo uprzedniego przedstawienia wnioskodawcy prawnych skutków nieusunięcia owych braków w terminie. W ocenie odwołujących się organ pierwszej instancji nie wyjaśnił też przesłanek podjętej decyzji, sposobu rozpatrzenia uwag stron oraz przesłanek, dla których przyjmował poszczególne wyjaśnienia inwestora.

Skarżący stwierdzili również, iż Wojewoda Łódzki w okresie od 30 lipca do 19 października 2010 r. dokonywał czynności poza postępowaniem administracyjnym,

gdyż przez ponad dwa miesiące wstrzymywał się z zawiadomieniem stron postępowania o jego wszczęciu, przez co pozbawił ich wpływu na podejmowane działania. Uchybienie to, zdaniem skarżących, stanowi rażące naruszenie prawa i jest bezwzględną przesłanką do stwierdzenia nieważności decyzji.

Ponadto skarżący podnieśli, że Wojewoda Łódzki pismem z dnia 13 września 2010 r. wezwał inwestora do usunięcia braków formalnych wniosku i pomimo niewywiązania się przez niego z nałożonego obowiązku, poprzez niedołączenie do akt decyzji administracyjnych wymaganych odrębnymi przepisami, w tym pozwoleń wodnoprawnych, organ procedował nad niekompletnym wnioskiem, co należy uznać za rażące naruszenie prawa skutkujące nieważnością decyzji. Z uzasadnienia decyzji wynika nadto, iż wymagane pozwolenia wodnoprawne zostały wydane przez Marszałka Województwa Łódzkiego dopiero w grudniu 2010 r. i w styczniu 2011 r.

Uzasadniając zarzuty naruszenia przepisów *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* odwołujący się wskazali, że przebieg drogi oraz lokalizacja infrastruktury technicznej (np. MOP Guzew) uległy zmianie w stosunku do kształtu przyjętego na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co organ pierwszej instancji zignorował. Szczególne znaczenie zdaniem skarżących ma fakt, iż wnioskodawca zmienił przebieg drogi przez dolinę rzeki Grabi, stanowiącą obszar Natura 2000, przenosząc jednocześnie jej trasę bliżej miejscowości Barycz, co jest równoznaczne ze zmianą oddziaływania drogi na jej mieszkańców. Z uwagi na przedstawione zmiany w przebiegu drogi S8 organ pierwszej instancji zobowiązany był, zdaniem skarżących, do nałożenia na inwestora obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Odwołujący się stwierdzili, iż skoro Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi zobowiązał wnioskodawcę do sporządzenia analizy porealizacyjnej, to obowiązek taki winien wynikać również z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Ponadto skarżący zarzucili zaskarżonej decyzji brak zobowiązania inwestora do zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, które zawarte było w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, oraz zbyt lakoniczne poinformowanie o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i postanowieniu uzgadniającym realizację przedsięwzięcia i określającym warunki jego realizacji.

Na koniec skarżący uzasadnili wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji oraz wniosek o ukaranie Wojewody Łódzkiego karą, o której mowa w art. 11h ust. 1 *ustawy*.

Ponadto Janusz Kosicki w piśmie zatytułowanym „skarga” (data nadania w placówce pocztowej - 4 sierpnia 2011 r.) przedstawił swoje krytyczne stanowisko dotyczące prowadzenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi postępowania w sprawie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i zażądał przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko rzeczonyj inwestycji przez zespół niezależnych ekspertów niezwiązanych z GDDKiA i środowiskiem Uniwersytetu Łódzkiego i zawieszenie na czas wykonywania oceny procesu inwestycyjnego. Powyższa skarga została przesłana również do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Łodzi.

Regina Fryczka w odwołaniu z dnia 9 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 13 czerwca 2011 r.) wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji Wojewody Łódzkiego w części dotyczącej działki o nr ewid. 547, położonej w obrębie 8 Kalinko, będącej jej własnością. Skarżąca podniosła, iż pozostała po podziale część ww. działki nie będzie posiadała drogi dojazdowej, co uniemożliwi jej użytkowanie. W związku z tym odwołująca się wniosła o przejęcie na rzecz Skarbu Państwa należącej do niej działki w całości za odszkodowaniem ustalonym przez Wojewodę Łódzkiego.

Andrzej Kluczak w odwołaniu z dnia 16 czerwca 2011 r. (wpłynęło do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi tego samego dnia) stwierdził, iż działki pozostałe po podziale należących do niego nieruchomości o nr ewid. 30 i 31 będą małe i utrudnione będzie ich użytkowanie oraz dojazd do nich. Wobec tego skarżący wniósł o wykupienie pozostawionych mu części podzielonych nieruchomości.

Skarżący Henryka Sobczak i Jan Sobczak, Paweł Fijałkowski, Anna Jakubowska i Zbigniew Jakubowski, Anna Leszek i Wiesław Leszek, Karolina Kopeć, Mariusz Cieplucha, Wiesław Cieplucha, Ryszard Rydygier oraz Sławomir Hans, wszyscy reprezentowani przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, w jednobrzmiących odwołaniach z dnia 16 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 17 czerwca 2011 r.) zaskarżyli decyzję Wojewody Łódzkiego w całości, zarzucając jej naruszenie:

- art. 7 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, art. 13 ust. 3 *ustawy* oraz art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), poprzez wydanie decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości, będących własnością poszczególnych skarżących, w wyniku którego pozostawione skarżącym części działek nie będą nadawać się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, z uwagi na małą powierzchnię, sąsiedztwo drogi ekspresowej, związany z tym hałas, drgania oraz zanieczyszczenie powietrza. Nadto skarżący Henryka i Jan Sobczak zarzucili zaskarżonej decyzji naruszenie art. 7 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, poprzez orzeczenie w pkt 4 sentencji

- tej decyzji o przejęciu pod planowaną drogę należącej do nich działki o nr ewid. 83 (obr. Rzgów) w całości, natomiast Ryszard Rydygier podniósł, iż na należącej do niego działce znajduje się dom mieszkalny i budynek gospodarczy stanowiący miejsce jego pracy, toteż w wyniku podziału zostanie on pozbawiony dorobku całego życia i źródła utrzymania,
- art. 8 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, poprzez działanie sprzeczne z zasadą prowadzenia przez organ administracji postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a polegające na zatwierdzeniu zaskarżoną decyzją podziału nieruchomości w sposób wskazany przez inwestora oraz opatrzenie tej decyzji rygiorem natychmiastowej wykonalności,
 - art. 9 *kpa* w zw. z art. 11 c *ustawy*, poprzez zaniechanie obowiązku należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania, poprzez niewskazanie konkretnych okoliczności faktycznych uzasadniających zastosowanie ujętych w zaskarżonej decyzji przepisów prawnych, stanowiących podstawę rozstrzygnięcia,
 - art. 11 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, poprzez zaniechanie wyjaśnienia przesłanek merytorycznych, jakimi kierował się organ wydając decyzję o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej na działkach należących do skarżących, w sytuacji, gdy możliwe było wytyczenie drogi ekspresowej S8 na obszarze miejscowości Prawda, Rydzyny i Czyżeminek, przez działki stanowiące własność Skarbu Państwa oraz nieużytki,
 - art. 17 *ustawy*, poprzez nadanie decyzji rygioru natychmiastowej wykonalności, przy jednoczesnym braku spełnienia łącznie dwóch warunków uzasadniających jego nadanie, tj. wymogu toczącego się postępowania wywłaszczeniowego oraz istnienia uzasadnionego przypadku, wskazanego w tym przepisie.

Powołując powyższe zarzuty strony wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Wojewodzie Łódzkiemu, a także o uchylenie rygioru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu odwołań ww. skarżący stwierdzili, iż zaskarżona decyzja wydana została z naruszeniem podstawowych zasad postępowania administracyjnego przewidzianych w art. 7 i 11 *kpa*. Skarżący stwierdzili, podpierając swoje stanowisko orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 czerwca 1981 r., sygn. akt SA 820/81, że organ administracji, działając na podstawie przepisów prawa materialnego przewidujących uznaniowy charakter rozstrzygnięcia, jest obowiązany załatwić sprawę w sposób zgodny ze słusznym interesem obywatela, jeśli nie stoi temu na przeszkodzie interes społeczny, ani

też nie przekracza to możliwości organu administracji wynikających z przyznanych mu uprawnień i środków. Zatem zakres ochrony interesu indywidualnego w działaniach organów administracji sięga do granic kolizji z interesem społecznym. Skarżący wyrazili pogląd o braku możliwości w państwie prawnym apriorycznej supremacji interesu społecznego nad interesem jednostki.

Ponadto skarżący stwierdzili, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji, wbrew wymogom z art. 107 § 3 *kpa*, nie ma waloru informacyjnego, jak również nie zawiera elementów wyjaśniających i przekonujących. Brak również w zaskarżonym rozstrzygnięciu ukazania mechanizmu podejmowania decyzji, czyli opisu podjętych czynności oraz określenia motywów działania administracji.

Skarżący podnieśli również, iż przedmiotowa inwestycja rzutuje na stan środowiska, w tym na poziom hałasu, zanieczyszczeń i wibracji, wobec czego posiadają oni interes prawny w dokonaniu podziału stanowiących ich własność nieruchomości w sposób, który nie będzie pozbawiał pozostawionych im działek dotychczasowych właściwości użytkowych. Tymczasem pozostałe po podziale części nieruchomości znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie drogi S8, co utrudnia dojazd do nich oraz ich uprawę, a także wpływa na ich wartość. Poza tym skarżący dokonując zakupu przedmiotowych działek mieli nadzieję na korzystną lokatę kapitału, często również związali z przejmowanymi pod inwestycję nieruchomościami swoje życie rodzinne.

W zakresie naruszenia art. 17 *ustawy* skarżący wskazali, iż ich zdaniem, aby organ miał prawną możliwość wydania zezwolenia na niezwłoczne zajęcie nieruchomości muszą zostać łącznie spełnione dwie przesłanki: postępowanie wywłaszczeniowe jest w toku i wydanie zezwolenia stanowi tzw. „uzasadniony przypadek”. Natomiast w niniejszej sprawie bezspeczne jest, że postępowanie wywłaszczeniowe nie zostało jeszcze wszczęte.

Do odwołania Henryki Sobczak i Jana Sobczaka, reprezentowanych przez adw. Adę Narkiewicz-Jachowicz, załączone zostało odwołanie z dnia 13 czerwca 2011 r., które podpisali odwołujący się własnoręcznie. Stwierdzili oni w nim, że decyzja Wojewody Łódzkiego o przejęciu należących do nich działek o nr ewid. 3 i 83 (obr. 10 Prawda) jest dla nich krzywdząca, gdyż wiązali oni z tymi nieruchomościami plany budowy domu jednorodzinnego.

Również do odwołania Pawła Fijałkowskiego, reprezentowanego przez adw. Adę Narkiewicz-Jachowicz, załączono odwołanie własnoręcznie podpisane przez skarżącego, w którym zarzucił on, że poprowadzenie drogi S8 przez większą część jego działki zniszczyło jego 30-letni plan zbudowania siedliska dla wielu pokoleń rodziny skarżącego.

Ilona Błoch w odwołaniu z dnia 3 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 7 czerwca 2011 r.), uzupełnionym pismem z dnia 27 czerwca 2011 r., wniosła o wykupienie stanowiących jej własność działek o nr ewid. 2/2 (obr. 3 Dąbrowa) i 301 (obr. 5 Jadwinin) w całości, bez dokonywania ich podziału oraz objęcie wykupem niewymienionej w decyzji działki o nr ewid. 299/1.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, iż zaskarżona decyzja zatwierdziła podział należącej do niej nieruchomości o nr 2/2, na której prowadzi gospodarstwo rolne, w ten sposób, że pod inwestycję przejęta została część działki, na której znajduje się dom mieszkalny oraz budynki gospodarcze. Na pozostawionej skarżącej części działki nie jest możliwe wybudowanie budynku mieszkalnego, ani innych zabudowań, wobec czego skarżąca nie ma możliwości dalszego tam zamieszkiwania i prowadzenia gospodarstwa rolnego. Decyzja Wojewody Łódzkiego przewiduje również podział działki o nr 301 i pozostawione skarżącej części tej nieruchomości również nie będą spełniały dotychczasowej roli. Skarżąca poinformowała, że planowana inwestycja burzy jej dotychczasowe życie, zmuszając do wyprowadzki, zaprzestania uprawy i hodowli, czym dotychczas się zajmowała.

Nadto skarżąca zarzuciła, iż zaskarżona decyzja, w części w której wskazuje działki na których realizowana będzie inwestycja, pomija należącą do niej działkę o nr 299/1, która jej zdaniem również została przeznaczona pod planowaną inwestycję. Z uwagi na powyższe odwołująca się wniosła o dołączenie ww. działki do terenu przeznaczonego pod inwestycję i zakwalifikowanie jej do wykupu.

Wanda i Jerzy Krzykowscy w odwołaniu z dnia 14 czerwca 2011 r. (data wpływu do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi – 16 czerwca 2011 r.) wnieśli o wywłaszczenie za odszkodowaniem działki o nr ewid. 234/26 (obr. 16 Pawlikowice) pozostającej po podziale działki o nr 234/16. Skarżący poinformowali, że działki o nr 234/16 i 234/17 stanowią ogrodzoną całość, na której znajduje się budynek wykorzystywany dla celów działalności gospodarczej i gdzie zaprojektowano dom jednorodzinny z wyprowadzonymi przyłączami wody i prądu. Na działce, która znalazła się poza pasem drogowym, znajduje się garaż, słup oświetlający budowę oraz część ogrodzenia. Dodatkowym problemem dla skarżących jest brak wytyczonego dojazdu oraz konieczność przebudowy istniejącej instalacji elektrycznej. Pozostawiona skarżącym po podziale działka o nr 234/26 o wielkości 0,0252 ha nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, przez co jest dla skarżących bezużyteczna. Wobec tego, powołując się na przepis art. 13 ust. 3 *ustawy* odwołujący się wnieśli o odszkodowanie za całość nieruchomości.

Henryk Górecki w odwołaniu z dnia 28 czerwca 2011 r. (nadanym w placówce pocztowej tego samego dnia) poinformował, iż nie zgadza się z treścią decyzji Wojewody Łódzkiego, która jest dla niego krzywdząca i nie do zaakceptowania. Zaskarżone rozstrzygnięcie przewiduje bowiem poszerzenie, kosztem należącej do niego działki o nr ewid. 1243, drogi dojazdowej do firm DAF i JANTAR, która będzie jednocześnie drogą zjazdową z trasy S8. Droga ta znacznie przybliży się do zabudowań (będzie oddalona od budynku mieszkalnego o ok. 25m) oraz spowoduje dodatkowy hałas. Odwołujący się sprzeciwił się temu zjazdowi i wniósł o przesunięcie węzła na drodze S8 o 200-400m w stronę południową oraz o połączenie zjazdu z drogi S8 z autostradą A1. Skarżący poinformował nadto, że należąca do niego działka jest nisko położona w stosunku do trasy autostrady A1, toteż budowa drogi S8 od strony południowo-wschodniej spotęguje hałas i zanieczyszczenie powietrza, co niekorzystnie wpływa na ludzkie zdrowie. Skarżący stwierdził nadto, iż pomimo istnienia wielu innych możliwości zaprojektowania omawianego odcinka drogi, wybrano wariant najmniej korzystny dla mieszkańców nie konsultując tego z nimi, nie organizując zebrań w tej sprawie, wmawiając im, że informacje o inwestycji były zamieszczone w Internecie.

Maria Pirecka i Danuta Witkowska, reprezentowane przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, oraz Krystyna Fałek w odwołaniach z dnia 24 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 29 czerwca 2011 r.) zarzuciły, iż na skutek podziału działki o nr ewid. 244/2 (obr. 3 Chechło) pozostawiona skarżącym działka o nr ewid. 244/4 nie będzie posiadała dostępu do drogi publicznej, co uniemożliwi jej użytkowanie. Wobec tego odwołujące się zażądały wykonania korekty planu budowlanego, poprzez usunięcie ewidentnego błędu i zaprojektowanie dojazdu to pozostałej po podziale nieruchomości.

Andrzej Dębski, Marianna Kowalczyk, Janusz Pawłowicz i Zdzisław Rechciński w odwołaniu z dnia 28 czerwca 2011 r. (nadanym w placówce pocztowej tego samego dnia) poinformowali, że nie zgadzają się z treścią decyzji Wojewody Łódzkiego, która przewiduje zajęcie należących do nich działek pod budowę trasy S8. Skarżący podnieśli, że przedmiotowa droga pierwotnie miała przebiegać innym korytarzem, po czym z prasy dowiedzieli się oni, że inwestycja będzie zrealizowana na należących do nich działkach, a ich domy zostaną wyburzone. Odwołujący się stwierdzili, że nie rozważono możliwości ominięcia ich działek, przez przesunięcie inwestycji o ok. 200m na działki leżące odłogiem. W zaskarżonej decyzji powołano się na zapisy decyzji środowiskowej z dnia 8 stycznia 2010 r., o której wydaniu obwieszczono w Internecie. Jednakże skarżący nie posiadają do niego dostępu. Podnieśli oni również, że istnieje przepis stanowiący, że jeśli liczba stron,

których sprawa dotyczy, nie przekracza 10 osób, to powinni oni być poinformowani o planowanej inwestycji.

Maria Malinowska i Zdzisław Malinowski w odwołaniu z dnia 28 czerwca 2011 r. (nadanym w placówce pocztowej tego samego dnia) wnieśli o uchylenie decyzji Wojewody Łódzkiego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zdaniem skarżących decyzja ta nosi błędy formalne i materialne istotnie uszczuplające interes prawny i majątkowy stron. W części informującej o wydaniu nieruchomości wskazano dane niepozwalające stronom na właściwe działanie zgodnie z przepisami prawa i prawami podmiotowymi, lub też danych takich nie podano. Wyjaśniając powyższy zarzut skarżący wskazali, że jako adresata powiadomienia o deklaracji wydania nieruchomości powołano wydział nieistniejący w świetle regulaminu i statutu Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, pomimo iż w decyzji o charakterze odszkodowawczym winien być precyzyjnie zdefiniowany adresat oświadczeń woli stron. Ponadto powiększenie kwoty odszkodowania o 5% w przypadku jej wydania niezwłoczne jest, w ocenie skarżących, możliwe do oszacowania wyłącznie w przypadku podania w doręczonej stronom decyzji wartości nieruchomości, co pozwoli oszacować oferowaną korzyść.

Wiesława Pokorska w odwołaniu z dnia 27 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 28 czerwca 2011 r.) wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji Wojewody Łódzkiego ze względu na uchybienia materialne i proceduralne, przedstawiając następujące zarzuty:

- 1) wariant lokalizacji węzła Rzgów w sąsiedztwie terenów chronionych – zabudowy mieszkaniowej, nie spełnia podstawowych założeń budowy dróg ekspresowych, narusza przyjęte zasady gospodarki przestrzennej oraz pomija społeczne i ekonomiczne aspekty wybranych rozwiązań. Ponadto dokumenty nie zawierają uzasadnienia wybranej lokalizacji,
- 2) naruszono przepisy obowiązujących procedur administracyjnych w zakresie decyzji środowiskowej oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,
 - a) w postępowaniu nie ustalono ilości stron uczestniczących w postępowaniu, uniemożliwiając tym samym skuteczne powiadomienia stron i wzięcie przez strony udziału w postępowaniu,
 - b) wprowadzono społeczeństwo w błąd co do braku możliwości korygowania przebiegu drogi S8, mimo iż korekty takie były dokonywane na innych odcinkach trasy, nawet tuż przed wydaniem decyzji,

c) decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej została wydana przed upływem terminu na skuteczne ogłoszenie postanowienia o podjęciu zawieszono postępowania administracyjnego i o możliwości zapoznania się z jego treścią, tym samym odebrano stronom możliwość zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją.

Ponadto odwołująca się zarzuciła, iż postępowanie zostało przeprowadzone z naruszeniem generalnych zasad *kpa* – zasady praworządności oraz zasady pogłębiania zaufania do organów państwa.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, iż przyjęty wariant lokalizacyjny jest sprzeczny z przyjętym w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko założeniem, iż „najważniejszy efekt ekologiczny wynikający z realizacji przedsięwzięcia wynika z przesunięcia aktualnych i przyszłych uciążliwości poza tereny szczególnie wrażliwe na oddziaływanie drogowe, czyli poza istniejące tereny zabudowane (str. 175 raportu). Zdaniem odwołującej się przyjęte rozwiązanie lokalizacyjne miało z założenia zmniejszyć uciążliwość dróg, a tymczasem dla mieszkańców południowej części Rzgowa uciążliwości te zostaną skumulowane i zwielokrotnione z uwagi na zaprojektowanie drogi S8 i węzła Rzgów tuż obok terenów zabudowanych. Takie usytuowanie ww. węzła, przy ominięciu położonych w pobliżu terenów niezurbanizowanych, przeczy przyjętym założeniom. Skarżąca stwierdziła, iż skutkami ekologicznymi realizacji inwestycji nie można obarczać ludzi, gdyż drogi ekspresowe z założenia mają omijać skupiska ludzkie.

Skarżąca zarzuciła nadto, iż udostępniona dokumentacja postępowania środowiskowego, w czasie którego dokonano wyboru najkorzystniejszego wariantu przebiegu drogi, nie zawiera porównawczej analizy eksperckiej wariantów przedstawionych przez inwestora, nie wyjaśnia przyczyn odrzucenia innych rozważanych wariantów, jak również nie zawiera uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko. Powtórny raport zaś zawiera wiele niekonsekwencji dotyczących wyboru lokalizacji i szczegółów przebiegu trasy, a mieszkańcom Rzgowa nie wyjaśniono, dlaczego ich wnioski o niewielką korektę przebiegu trasy zostały odrzucone.

Ponadto skarżąca stwierdziła, że przebieg drogi może co prawda odbiegać od planów zagospodarowania przestrzennego, ale rzetelna analiza wymaga uwzględnienia wcześniejszego procesu planowania i przestrzegania zasad gospodarki przestrzennej, w tym wzięcia pod uwagę społecznych i ekonomicznych aspektów rozważanych rozwiązań. Skarżąca poinformowała, że węzeł Rzgów był planowany w innym, mniej uciążliwym miejscu, i nadal istnieją w pobliżu wolne tereny, na których można było zaplanować ten element inwestycji. Natomiast obecna lokalizacja powoduje konieczność wyburzeń,

przebudowy uzbrojenia terenu, wypłaty wyższych odszkodowań i spodziewane w przyszłości uciążliwe oddziaływanie.

Odwołująca się zarzuciła także, że w wybranym wariantcie droga S8 „przecina” miejscowość Rzgów, co ma negatywne skutki ekonomiczne, a zaprojektowanie dróg dojazdowych do bezużytecznych działek, które tracą walory rekreacyjne, generuje dodatkowo niepotrzebne koszty.

W ocenie skarżącej mieszkańcy Rzgowa byli wielokrotnie wprowadzani w błąd, poprzez brak skutecznych powiadomień o konsultacjach społecznych, o czym świadczy brak ich uwag na etapie wariantowania, przy dużej ich ilości w okresie po wydaniu decyzji środowiskowej. Ponadto uzgodnienia i rozmowy z projektantem przedmiotowej inwestycji były prowadzone już w lutym 2010 r., zanim decyzja środowiskowa stała się ostateczna, co jest w jej ocenie sprzeczne z wymogami prawa administracyjnego.

Ponadto skarżąca stwierdziła, że organy postępowania prezentowały rozbieżne stanowiska w tych samych sprawach, przez co strony postępowania nie zostały poinformowane kiedy i kto przesądził o lokalizacji trasy S8.

Odwołująca się zarzuciła dodatkowo udzielanie przez inwestora sprzecznych informacji co do możliwości dokonywania korekty przebiegu drogi, bowiem zgodnie z wyjaśnieniami inwestora na zmianę lokalizacji węzła Rzgów było za późno, natomiast przesunięcie MOP Guzew o 1200m do miejscowości Prawda mieściło się w przyjętych dopuszczalnych granicach korekty.

Ponadto, w ocenie skarżącej, dezinformację wprowadzają otrzymywane od projektanta zawiadomienia o dokonywaniu inwentaryzacji naniesień „na działkach przejętych na rzecz Skarbu Państwa”, gdyż w zawiadomieniu o wydaniu zaskarżonej decyzji znajduje się pouczenie, że „działki, powstałe wskutek podziału nieruchomości, zatwierdzonego niniejszą decyzją, z mocy prawa z dniem, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna, staną się własnością Skarbu Państwa”.

Na koniec skarżąca zarzuciła, że zaskarżona decyzja została wydana przed upływem terminu na skuteczne ogłoszenie postanowienia o podjęciu zawieszzonego postępowania administracyjnego, co uniemożliwiło jej zapoznanie się z aktami sprawy w podanym terminie.

Opisane powyżej odwołania wniesiono w terminie.

Ponadto bezpośrednio do Ministra Infrastruktury wpłynęło pismo Bożenney Małkowskiej-Lepretre z dnia 5 maja 2011 r. (data wpływu do Ministerstwa Infrastruktury – 9 maja 2011 r.), w którym wyraziła niezadowolnienie z planowanego przebiegu drogi S8

przez należące do niej nieruchomości. Jednocześnie pismo tej samej treści strona złożyła do Wojewody Łódzkiego w dniu 10 maja 2011 r. Z uwagi na fakt, iż w chwili wpływu ww. pisma do tut. Ministerstwa, toczące się przed Wojewodą Łódzkim postępowanie w sprawie wydania zaskarżonej decyzji nie zostało zakończone, Minister Infrastruktury pismem z dnia 15 czerwca 2011 r., znak: BO7z/781-J-508/11, działając na podstawie art. 231 w zw. z art. 236 *kpa*, przekazał omawiane pismo według właściwości Wojewodzie Łódzkiemu. Organ pierwszej instancji odniósł się do zastrzeżeń przedstawionych przez Bożennę Małkowską-Lepretre w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Minister Infrastruktury w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej przez Wojewodę Łódzkiego decyzji nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-lp-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *ustawy*, wniosek do Wojewody Łódzkiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniósł w dniu 30 lipca 2011 r. Pan Krzysztof Markowicz, działający na podstawie pełnomocnictwa Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 17 listopada 2008 r., znak: GDDKiA-OŁ-P2-mb-4100-S8/90/08.

Stosownie do przepisu art. 11b ust. 1 *ustawy* inwestor uzyskał opinie:

- Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 16 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-87/2010, z dnia 22 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-90/2010, z dnia 22 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-91/2010, oraz z dnia 22 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-92/2010 r.,
- Zarządu Powiatu w Łasku wyrażoną w uchwale nr 397/10 z dnia 23 lipca 2010 r., znak: OR.0065/55/10,
- Zarządu Powiatu Pabianickiego z dnia 16 sierpnia 2010 r., znak: DP.0718-163/10 i z dnia 16 sierpnia 2010 r., znak: DP.0718-165/10,

- Zarządu Powiatu Łódzkiego-Wschodniego wyrażoną w uchwałach nr 1322/2010 z dnia 15 lipca 2010 r. oraz nr 1332/20/2010 z dnia 23 lipca 2010 r.,
- Burmistrza Miasta Łask z dnia 23 lipca 2010 r., znak: GK1.0114-27/10, oraz z dnia 10 września 2010 r., znak: Rdz 7040/56/10,
- Burmistrza Miasta Rzgów z dnia 10 września 2010 r., znak: OR.B 0717/25A/2010,

Niewydanie opinii dla odcinka 8 przedmiotowej inwestycji przez Zarząd Powiatu Pabianickiego, Burmistrza Miasta Rzgów i Burmistrza Miasta Tuszyna, jak również dla pozostałych odcinków przez właściwych miejscowo wójtów, tj. Wójta Gminy Dobroń, Wójta Gminy Pabianice oraz Wójta Gminy Dłutów, zgodnie z przepisem art. 11b ust. 2 *ustawy* Wojewoda Łódzki potraktował jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z treścią art. 11 d ust. 1 *ustawy* do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu.

Ponadto, do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.). Zgodnie z art. 20 ust. 4 ww. *ustawy* do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projekt budowlany został uzgodniony przez:

- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Łaskim (opinia nr 329-1/2010 z dnia 24 listopada 2010 r.) – w zakresie lokalizacji obiektu w powiecie łaskim, w gminie Łask,
- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Pabianickim (opinia nr 986/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r.) – odnośnie odcinka 6 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminie Dobroń,
- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Pabianickim (opinia nr 987/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r.) – odnośnie odcinka 7 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminie Dobroń,

- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Pabianickim (opinia nr 941/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r.) – odnośnie odcinka 8 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminie Dobroń,
- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Powiatu Łódzkiego-Wschodniego (opinia nr 755/2010 z dnia 4 stycznia 2011 r.) – odnośnie odcinka 8 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminach Tuszyn i Rzgów,
- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Powiatu Łódzkiego-Wschodniego (opinia nr 754/2010 z dnia 4 stycznia 2011 r.) – odnośnie odcinka 9 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminach Tuszyn i Rzgów.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi nr 2/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, oraz z decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚidk-452/3515/1483/2010, uchylającą w części i umarzającą, bądź orzekającą w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującą w mocy w pozostałym zakresie ww. decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi.

Warunki realizacji inwestycji, objętej zatwierdzonym projektem budowlanym, zostały uzgodnione w ramach ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zakończonej wydaniem przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi następujących postanowień:

- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, w części dotyczącej odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) – od km 76+479,94 do km 79+800,00,
- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.7, w zakresie odcinka 9 – od km 202+700,00 do km 204+000,00 (od km 208+366,26 do km 209+666,26),
- z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOOS-II.4200.11.2011.MG.12, w zakresie odcinka 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00 (od km 183+147,96 do km 208+366,26),
- z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.13, w części dotyczącej odcinka 6 – od km 174+200,00 do km 183+350,00 (od km 174+004,05 do km 183+147,96).

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, Minister Infrastruktury stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane”, oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, inwestor załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2010 r., znak: OKI-522/III/72/2010, z dnia 4 sierpnia 2010 r., znak: OKI-522/III/71/2010 r., z dnia 3 sierpnia 2010 r., znak: OKI-522/III/73/2010 r.,
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wyrażoną w postanowieniu nr 454/P/ZO/10 z dnia 12 sierpnia 2010 r., znak: ZO-0213/161/10, oraz w postanowieniu nr 455/P/ZO/10 z dnia 12 sierpnia 2010 r., znak: ZO-0213/160/10,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2010 r., znak: ZS-3-2120-259/08/09/10,
- Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 6 sierpnia 2010 r., znak: WUOZ-631/196/S8/4/2010, z dnia 6 sierpnia 2010 r., znak: WUOZ-631/196/S8/3/2010, z dnia 6 sierpnia 2010 r., znak: WUOZ-631/196/S8/2/2010, z dnia 4 sierpnia 2010 r., znak: WUOZ-631/196/S8/2010,
- Dyrektora Oddziału Gospodarowania Nieruchomościami PKP Polskie Linie Kolejowe SA w Warszawie z dnia 30 lipca 2010 r., znak: N13IIe-221-012/w/2010, z dnia 16 września 2010 r., znak: N13IIe-221-36/2010, z dnia 30 lipca 2010 r., znak: N13IIe-221-013/w/2010, z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: N13IIe-221-013a/w/2010, z dnia 16 września 2010 r., znak: N13IIe-221-35/2010, z dnia 14 września 2010 r., znak: N13IIe-221-34/2010, z dnia 30 lipca 2010 r., znak: N13IIe-221-009/w/2010, z dnia 16 września 2010 r., znak: N13IIe-221-33/2010, z dnia 27 lipca 2010 r., znak: N13IIe-221-004/w/2010.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, należy zauważyć, iż inwestor nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, poza terenami górniczymi, jak również w obszarze inwestycji nie występują miejscowości uzdrowiskowe, co powoduje, że inwestycja nie wymaga uzyskania opinii dyrektora właściwego urzędu morskiego, właściwego organu nadzoru górniczego i ministra do spraw zdrowia.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *ustawy* inwestor dołączył do wniosku również akty administracyjne wymagane przepisami odrębnymi, tj. decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi nr 2/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zmienioną decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia

2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚidk-452/3515/1483/2010, zwaną dalej *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Stosownie do treści art. 11d ust. 4 ustawy inwestor dołączył do wniosku decyzje Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 3 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-MC-62132/50-3/2010, z dnia 29 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/59-4/2010, z dnia 31 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/48-6/2010, z dnia 9 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-AP-62132/51/2010, z dnia 19 stycznia 2011 r., znak: RO.VI-AP-62132/58/10/2011, z dnia 17 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/49-4/2010, z dnia 2 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-AP-62132/49/10, z dnia 29 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-AP-62132/56/10, z dnia 31 stycznia 2011 r., znak: RO.VI.62133.63.4.2011.PŁ, z dnia 25 października 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/41-3/2010, z dnia 21 września 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/39-4/2010, udzielające pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych związanych z planowaną inwestycją.

Analizując złożony przez inwestora wniosek z dnia 30 lipca 2010 r., Minister Infrastruktury uznał, że wniosek ten zawiera elementy wskazane w art. 11d ust. 1 i 4 *ustawy*.

Organ odwoławczy poddał również kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Łódzkiego postępowanie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

Po uprzednim wezwaniu inwestora do usunięcia braków wniosku w zakresie przedłożonych dokumentów Wojewoda Łódzki, zgodnie z dyspozycją art. 11 d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 15 października 2010 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające wywieszenie obwieszczeń:

- na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniach od 19 października do 2 listopada 2010 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łasku w dniach od 19 października do 2 listopada 2010 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,

- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dobroniu w dniach od 18 października do 2 listopada 2010 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dłutowie w dniach od 18 października do 2 listopada 2010 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Pabianicach w dniach od 19 października do 2 listopada 2010 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Rzgowie w dniach od 19 października 2010 r. do 17 stycznia 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 18 października do 10 listopada 2010 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Tuszynie w dniu 19 października oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie.

Ponadto obwieszczenie zostało opublikowane w lokalnym wydaniu „Gazety Wyborczej” z dnia 19 października 2010 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ pierwszej instancji poinformował o miejscu, w którym strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

W toku postępowania przed organem pierwszej instancji strony wniosły zastrzeżenia i wnioski, dotyczące ewentualnej zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji, lub poszczególnych jej obiektów, kwestii wykupu nieruchomości zajmowanych pod inwestycję oraz odszkodowań za te nieruchomości.

Ponadto w piśmie z dnia 14 listopada 2010 r. Janusz Kosicki, będący właścicielem nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, wniósł o zawieszenie postępowania z uwagi na wniesienie skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację inwestycji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Po rozpoznaniu ww. wniosku Wojewoda Łódzki postanowieniem nr 462/10 z dnia 20 grudnia 2010 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.6149.PG/z/10, odmówił zawieszenia postępowania administracyjnego.

Z uwagi na zmianę zakresu wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, dokonaną przez inwestora w piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/01/01177, Wojewoda Łódzki pismem z dnia 21 lutego 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, zawiadomił właścicieli nieruchomości objętych korektą,

o zmianie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji. Ponadto Wojewoda Łódzki pismem z dnia 28 lutego 2010 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, zawiadomił właścicieli bądź użytkowników wieczystych nieruchomości, które wobec zmiany wniosku dokonanej przez inwestora w ww. piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., wyłączono z zakresu przedmiotowej inwestycji, a które uprzednio wskazano jako niezbędne do zajęcia w celu przebudowy urządzeń melioracyjnych.

We wniosku z dnia 30 lipca 2010 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, inwestor wystąpił również, na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym, organ pierwszej instancji pismem z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z uwagi na powyższe postanowieniem nr 60/ 11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, organ pierwszej instancji zawiesił postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu uzgodnienia przez właściwy organ warunków jego realizacji.

W toku postępowania w przedmiocie dokonania ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zastrzeżenia i wnioski dotyczące planowanej inwestycji wnieśli: Zofia i Jan Tysiak, Komitet Protestacyjny mieszkańców miejscowości Prawda. Paweł Fijałkowski, Stowarzyszenie Przyjaciół Wsi Modlica i Okolic, Henryk Górecki, Wiesława Pokorska, Janina i Andrzej Dębski oraz Janusz Kosicki.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, biorąc pod uwagę pozytywną opinię Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Łodzi, uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w drodze następujących postanowień:

- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, w części dotyczącej odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) – od km 76+479,94 do km 79+800,00,
- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.7, w zakresie odcinka 9 – od km 202+700,00 do km 204+000,00 (od km 208+366,26 do km 209+666,26),
- z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOOS-II.4200.11.2011.MG.12, w zakresie odcinka 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00 (od km 183+147,96 do km 208+366,26),
- z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.13, w części dotyczącej odcinka 6 – od km 174+200,00 do km 183+350,00 (od km 174+004,05 do km 183+147,96).

W uzasadnieniu postanowień uzgadniających warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi obszernie odniósł się do uwag i wniosków zgłoszonych w wyniku udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu.

W związku z powyższym, Wojewoda Łódzki postanowieniem nr 144/11 z dnia 12 maja 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, podjął zawieszono postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Następnie uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Łódzki wydał decyzję nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji Wojewody Łódzki ustosunkował się na stronach 47-54 decyzji do zarzutów i wniosków zgłoszonych przez strony w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego.

Analizując natomiast zaskarżoną decyzję Wojewody Łódzkiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:1000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejącym uzbrojeniem terenu, stanowiąca załącznik nr 2 decyzji, będący jej integralną częścią). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektem podziału nieruchomości w skali 1:1000, 1:2000 oraz 1:2880 wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załączniki od nr 3 do nr 24 decyzji, będący jej integralną częścią). Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, będący załącznikiem nr 1, stanowiący integralną część decyzji. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, nieruchomości przeznaczone do czasowego zajęcia, wraz z określeniem

warunków przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, ustalono szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych oraz szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Łódzki doręczył decyzję z dnia 19 maja 2011 r. wnioskodawcy. O wydaniu przedmiotowej decyzji pozostałe strony zawiadomiono w drodze obwieszczenia umieszczonego:

- na tablicy ogłoszeń w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi w dniach od 27 maja do 10 czerwca 2011 r.,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łasku w dniach od 2 do 16 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dobroniu w dniach od 1 do 20 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dłutowie w dniu 2 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Pabianicach w dniach od 1 do 16 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Rzgowie w dniach od 1 do 20 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Tuszynie w dniach od 3 czerwca do 5 lipca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Ponadto obwieszczenie zostało opublikowane w lokalnym dodatku „Gazety Wyborczej” z dnia 1 czerwca 2011 r.

W aktach sprawy znajdują się również zwrotne potwierdzenia odbioru przez dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych zawiadomień o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysłanych na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Organ odwoławczy, rozpatrując ponownie wniosek inwestora, uznał, że przebieg planowanej inwestycji, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które inwestor przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotowe przedsięwzięcie

zlokalizowane jest na terenie województwa łódzkiego, w powiecie łaskim: gmina Łask, w powiecie pabianickim: gmina Dobroń, gmina Dłutów, gmina Pabianice, a także w powiecie łódzkim-wschodnim: gmina Rzgów i gmina Tuszyn. Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00. W jego ramach przewiduje się budowę układu drogowego trasy S8, budowę węzłów drogowych, budowę MOP oraz PPO, budowę dróg serwisowych wraz ze zjazdami, budowę przepustów drogowych pod trasą główną, węzłami i drogami serwisowymi, budowę kompleksowego odwodnienia układu drogowego wraz z rowami trawiastymi, osadnikami, studniami wpadowymi, separatorami, budowę obiektów inżynierskich: wiaduktów, mostów, kładki dla pieszych, przejazdu gospodarczego oraz przejść dla dużych, średnich i małych zwierząt, budowę obiektów PPO wraz z przyłączami, przebudowę sieci gazowej s.c. i w.c., budowę przyłączy na teren MOP, przebudowę sieci wodociągowej i elektroenergetycznej, budowę oświetlenia drogowego, przebudowę sieci telekomunikacyjnej, budowę kanalizacji łączności drogowej, rurociągów telekomunikacyjnych na potrzeby telematyki oraz urządzeń telematyki, przebudowę urządzeń melioracyjnych oraz budowę elementów ochrony środowiska ograniczających uciążliwość ruchu drogowego.

Odnosząc się do podniesionych przez skarżących zarzutów, opisanych na stronach od 6 do 17 niniejszej decyzji, Minister Infrastruktury zważył co następuje.

Z uwagi na podniesione przez skarżących zarzuty dotyczące istnienia możliwości zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji, w trakcie niniejszego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury pismami z dnia 22 lipca 2011 r., znak: BP-5eb-772-93-1729/11, z dnia 10 sierpnia 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-1893/11, oraz z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-1936/11, wezwał inwestora do ustosunkowania się do zagadnień poruszonych przez odwołujące się strony, tym do wypowiedzenia się w sprawie możliwości ewentualnej zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji zgodnie z oczekiwaniami odwołujących się, a w przypadku braku takiej możliwości do szczegółowego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych przez skarżących żądań

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 22 lipca 2011 r. inwestor pismem z dnia 28 lipca 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/07/01135, ustosunkował się do zarzutów Zofii i Jana Tysiak, Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza i Zdzisława Rechcińskiego, Krystyny Fałek, Wiesławy Pokorskiej, Andrzeja Chwalewskiego oraz Henryki i Jana Sobczak. Inwestor stwierdził, że jego zdaniem dopełniono wszystkich wymogów formalnych i technicznych podczas projektowania przedmiotowej inwestycji i zmiana lokalizacji przebiegu drogi nie jest możliwa. W odniesieniu do podniesionego przez Krystynę Fałek zarzutu braku dojazdu do pozostałej po podziale działki o nr 244/4 inwestor stwierdził, że nieruchomość ta kwalifikuje się jako „resztówka” do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa po uprzednim wniosku właściciela. Ponadto w odniesieniu do przedstawionego przez Andrzeja Chwalewskiego zarzutu niezasadności przejęcia części należących do niego działek pod budowę chodnika i przebudowę zjazdu indywidualnego inwestor uznał, że odstąpienie od zajęcia nieruchomości skarżącego pozostanie bez uszczerbku dla pozostałych użytkowników drogi.

Powyższe stanowisko inwestora Minister Infrastruktury, działając w oparciu o art. 9 i art. 10 *kpa*, przesłał ww. skarżącym przy piśmie z dnia 2 sierpnia 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-1792/11, informując o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W odpowiedzi skarżący Zofia i Jan Tysiak w piśmie z dnia 9 sierpnia 2011 r. powtórzyli twierdzenia i zarzuty zawarte w ich odwołaniu z dnia 13 czerwca 2011 r., a ponadto zwrócili uwagę na rozbieżność pomiędzy zaznaczeniem ekranów akustycznych na mapach przedłożonych w trakcie postępowania środowiskowego, a mapami załączonymi do decyzji Wojewody Łódzkiego. Krystyna Fałek w piśmie z dnia 10 sierpnia 2011 r. stwierdziła, iż nie jest zainteresowana przekazaniem pozostawionej jej po podziale działki o nr 244/4 na rzecz Skarbu Państwa i zażądała dokonania korekty planu budowlanego, poprzez zaprojektowanie drogi dojazdowej do jej nieruchomości.

Minister Infrastruktury przekazał ww. pismo Krystyny Fałek inwestorowi przy piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-1963/11, wzywając jednocześnie do wypowiedzenia się w sprawie podniesionego przez skarżącą zarzutu niezapewnienia dostępu do drogi publicznej działce o nr ewid. 244/4, która pozostała po podziale.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie inwestor przy piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00870, przekazał organowi odwoławczemu skorygowaną dokumentację projektową w zakresie wydłużenia drogi dojazdowej D2, która zapewnia dojazd do działki o nr 244/4. Kopia ww. dokumentacji została przekazana współwłaścicielom

omawianej działki, tj. Krystynie Fałek, oraz Magdalenie Pireckiej-Kłysiak, pełnomocnikowi Marii Pireckiej i Danucie Witkowskiej, przy piśmie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-2101/11. W piśmie z dnia 8 września 2011 r. Krystyna Fałek wyraziła aprobatę dla zaproponowanego przez inwestora projektu drogi dojazdowej do jej nieruchomości.

W związku z wezwaniem Ministra Infrastruktury z dnia 10 sierpnia 2011 r. inwestor pismem z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00653, ustosunkował się do zarzutów Henryki i Jana Sobczak, Pawła Fijałkowskiego, Anny i Zbigniewa Jakubowskich, Anny i Wiesława Leszek, Karoliny Kopeć, Ryszarda Rydygiera, Mariusza Cieplucha, Wiesława Cieplucha, Sławomira Hansa, Marii Pireckiej i Danuty Witkowskiej, stwierdzając, że przy przygotowaniu dokumentacji technicznej przedmiotowej inwestycji dopełniono wszystkich wymogów formalnych i technicznych. W odniesieniu do podniesionego przez Marię Pirecką i Danutę Witkowską zarzutu braku dojazdu do pozostałej po podziale działki o nr 244/4 inwestor stwierdził, że nieruchomość ta kwalifikuje się jako „resztówka” do przejęcia, na wniosek właściciela, na rzecz Skarbu Państwa.

Powyższe stanowisko inwestora Minister Infrastruktury, działając w oparciu o art. 9 i art. 10 *kpa*, przesłał pełnomocnikom ww. skarżących, tj. adw. Adzie Narkiewicz-Jachowicz oraz Magdalenie Pireckiej-Kłysiak, przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-1997/11, informując o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jednakże z uprawnienia tego skarżący nie skorzystali.

Ponadto w piśmie z dnia 19 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00790, inwestor ustosunkował się do zarzutów przedstawionych w odwołaniu Henryka Góreckiego stwierdzając, iż nie znajdują one uzasadnienia w materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania organu pierwszej instancji, w tym w przygotowanej przez inwestora dokumentacji technicznej.

Stanowisko inwestora odnoszące się do odwołania Henryka Góreckiego Minister Infrastruktury, działając w oparciu o art. 9 i art. 10 *kpa*, przesłał ww. skarżącemu przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-1998/11, informując o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jednakże z uprawnienia tego skarżący nie skorzystał.

Wobec uznania przez inwestora zasadności odstąpienia od zajęcia pod planowaną inwestycję części nieruchomości o nr ewid. 264/4 i 277/5 należących do Andrzeja

Chwalewskiego, przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00893, przekazał on organowi odwoławczemu mapę z proponowanym przebiegiem drogi, która omija działki skarżącego, a następnie przy piśmie z dnia 30 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/01236, dołączył do akt postępowania skorygowany w tym zakresie Projekt Zagospodarowania Terenu.

Powyższe stanowisko inwestora, wraz z kopiami ww. map, Minister Infrastruktury, działając w oparciu o art. 9 i art. 10 *kpa*, przesłał współwłaścicielom omawianych nieruchomości, tj. skarżącemu Andrzejowi Chwalewskiemu oraz Halinie Chwalewskiej, przy piśmie z dnia 2 września 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-2099/11, informując o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jednakże z uprawnienia tego ww. strony nie skorzystały.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony zarówno przez organ I instancji jak i w postępowaniu odwoławczym Minister Infrastruktury stwierdził, że jedynie odwołania Marii Pireckiej i Danuty Witkowskiej, reprezentowanych przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, Krystyny Fałek oraz Andrzeja Chwalewskiego zasługują na uwzględnienie.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane* obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej. Zatem wobec niezapewnienia powstałej po podziale działce o nr ewid 244/4 dostępu do drogi publicznej oraz wobec faktu, iż współwłaścicielka tej nieruchomości Krystyna Fałek nie jest zainteresowana wystąpieniem do inwestora z wnioskiem w trybie art. 13 ust. 3 *ustawy* o nabycie w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa tej części nieruchomości, konieczne stało się dokonanie korekty rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji w przedmiotowym zakresie.

W związku z powyższym, Minister Infrastruktury, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji uchylił w całości znajdujący się w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji rys. nr PZT 02.01 (Projekt Zagospodarowania Terenu), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 7 – od km 76+479,94 do km 79+800,00, i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego rysunku nr PZT 02.01a, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, na którym skorygowano przebieg drogi dojazdowej nr D2.

Ponadto wobec ustalenia, iż przejęcie pod planowaną inwestycję części działek o nr ewid. 264/4 i 277/5 położonych w obrębie 20 Rydzyny, będących współwłasnością Andrzeja Chwalewskiego, nie jest niezbędne dla realizacji przedsięwzięcia, a odstąpienie od ingerencji we własność skarżącego nie spowoduje uszczerbku dla bezpieczeństwa pozostałych użytkowników drogi, organ odwoławczy uznał za konieczne dokonanie zmiany przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji w zakresie ww. działek, rezygnacji z dokonywania ich podziału oraz zmiany projektu zagospodarowania terenu w tym zakresie.

W związku z powyższym Minister Infrastruktury, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie II sentencji zaskarżonej decyzji uchylił w całości arkusz 64 znajdujący się w załączniku nr 16, przedstawiający projekt podziału działek o nr ewid. 264/4 i 277/5, położonych w obrębie 20 Rydzyny (gm. Pabianice), oraz znajdujące się na stronie 12 i 13, w sentencji zaskarżonej decyzji, zapisy dotyczące zatwierdzenia podziału nieruchomości położonych w obrębie 20 Rydzyny i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu przedstawiającego podlegające podziałowi działki położone w obrębie 20 Rydzyny, z wyłączeniem działek o nr „264/4 (264/5*, 264/6)” i „277/5 (277/10*, 277/11)”.

Ponadto Minister Infrastruktury, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie III sentencji zaskarżonej decyzji uchylił w całości znajdujący się w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji rys. nr PZT 02.07 (Projekt Zagospodarowania Terenu), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00, i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejscu uchylenia, w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji, nowego rysunku, oznaczonego jako załącznik nr 2 do niniejszej decyzji, którym zmienił projekt zagospodarowania terenu dla przedmiotowych działek, natomiast w punkcie IV sentencji zaskarżonej decyzji uchylił w całości znajdujący się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji rys. nr ZRID 03.07 (mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00, i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejscu uchylenia w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji nowego rysunku, w którym określił nowy przebieg linii rozgraniczających teren inwestycji w omawianym zakresie.

W pozostałym zakresie organ drugiej instancji uznał, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem i brak jest podstaw do jej zakwestionowania.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniach Zofii i Jana Tysiak, Mirosława Marciniaka, Stanisława Grabarza, Adama Sobczaka, Janusza Kosickiego, Reginy

Fryczki, Andrzeja Kluczaka, Henryki Sobczak i Jana Sobczaka, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Pawła Fijałkowskiego, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Jakubowskiej i Zbigniewa Jakubowskiego, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Leszek i Wiesława Leszek, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Karoliny Kopeć, reprezentowanej przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Mariusza Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Wiesława Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ryszarda Rydygiera, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Sławomira Hansa, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ilony Błoch, Wandy i Jerzego Krzykowskich, Henryka Góreckiego, Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza, Zdzisława Rechcińskiego, Marii Malinowskiej i Zdzisława Malinowskiego oraz Wiesławy Pokorskiej, opisanych na stronach 5-17 niniejszej decyzji, Minister Infrastruktury uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Należy zauważyć, iż przedstawione przez większość odwołujących się zarzuty i twierdzenia stanowią w głównej mierze powtórzenie wniosków i uwag zgłoszonych przez nich w trakcie postępowania o wydanie zaskarżonej decyzji, do których inwestor ustosunkował się w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, natomiast organ pierwszej instancji na stronach 47-54 uzasadnienia wydanego rozstrzygnięcia, podzielając stanowisko wyrażone przez inwestora.

Ponadto po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych przez ww. odwołujących się oraz stanowiska inwestora zaprezentowanego w pismach z dnia 28 lipca 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/07/01135, z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00653, oraz z dnia 19 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00790, organ odwoławczy podzielił argumenty przedstawione przez inwestora, uznając je za uzasadnione.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Zofii i Jana Tysiak zarzutu niezgodności projektu budowlanego z decyzją środowiskową należy wyjaśnić, iż środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia zostały wstępnie określone w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi, zwanego dalej „RDOŚ”, z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, zmienionej decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚidk-452/3515/1483/2010, a następnie doprecyzowane w drodze postanowienia RDOŚ z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, uzgadniającego realizację przedsięwzięcia i określającego warunki jego realizacji w zakresie odcinka 7 planowanej

inwestycji, przy którym znajdują się należące do skarżących działki. Należy przy tym wskazać, iż stosownie do treści art. 91 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* postanowienie, o którym mowa powyżej, wiąże organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Ponadto w myśl art. 93 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* właściwy organ wydaje decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w postanowieniu uzgadniającym realizację inwestycji i określającym warunki tej realizacji. Wojewoda Łódzki, wypełniając obowiązek nałożony na ten organ zacytowanym powyżej przepisem, zobowiązał inwestora w sentencji zaskarżonej decyzji na str. 42 do zachowania warunków realizacji inwestycji określonych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, w ww. postanowieniu *RDOŚ*, jak również w pozostałych postanowieniach *RDOŚ* dotyczących pozostałych odcinków przedsięwzięcia objętego zaskarżoną decyzją.

Po przeanalizowaniu projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji, Minister Infrastruktury stwierdził, że rozwiązania techniczne w nim przyjęte są zgodne z warunkami określonymi w rozstrzygnięciach *RDOŚ*. Z dokumentacji tej wynika bowiem, iż działka o nr ewid. 216 zostanie osłonięta ekranem dźwiękochłonnym oraz pasem zieleni, natomiast wobec działki o nr ewid. 217 zastosowano ochronę akustyczną, co wypełnia wymogi określone w postanowieniu *RDOŚ* z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10. Ponadto, wbrew twierdzeniom skarżących zawartym w piśmie z dnia 9 sierpnia 2011 r., także przyjęta w projekcie budowlanym lokalizacja ekranów akustycznych dla odcinka 7 planowanej inwestycji: od km 78+792 do km 79+054, jest zgodna z wymogami określonymi w postanowieniu *RDOŚ* z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, i w sentencji *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniu Mirosława Marciniaka, Stanisława Grabarza i Adama Sobczaka oraz Janusza Kosickiego stwierdzić należy, że nie posiadają one uzasadnionych podstaw.

Rozpatrując zarzut naruszenia art. 107 § 1 i 3 *kpa* w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż uregulowana w *ustawie* procedura jest postępowaniem szczególnego rodzaju, przyjętym w celu uproszczenia i przyspieszenia uzyskiwania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Szczególny charakter *ustawy* przejawia się m.in. we wprowadzeniu swoistych uregulowań, które stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów *kpa*. Przykładem tego jest art. 11f *ustawy*, wskazujący obligatoryjne elementy decyzji, który

nie przewiduje imiennego określenia wszystkich stron postępowania. Ich oznaczenia dokonuje się bowiem pośrednio, poprzez wskazanie nieruchomości, bądź ich części, na których zrealizowana zostanie planowana inwestycja, a za strony postępowania uznaje się podmioty posiadające interes prawny w stosunku do nieruchomości objętych inwestycją, tj. właścicieli i użytkowników wieczystych tych nieruchomości, bądź inne podmioty posiadające ograniczone prawa rzeczowe w stosunku do tych nieruchomości. Tak zidentyfikowane strony zawiadamiane są o czynnościach podejmowanych przez organ orzekający w sprawie w sposób przewidziany w przepisach *ustawy*, w szczególności zawiadomienie stron (poza inwestorem) o wydaniu decyzji, stosownie do treści art. 11f ust. 3 *ustawy*, w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej. Dodatkowo dotychczasowym właścicielom lub użytkownikom wieczystym właściwym do wydania decyzji organ wysyła zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Rozpatrując zarzut braku uzasadnienia prawnego stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja spełnia prawny obowiązek wykazania, na jakiej podstawie decyzja została podjęta, zawiera opis procesu podjęcia decyzji przez organ orzekający, jak również daje podstawę kontroli poprawności decyzji, wskazując w pouczeniu do kogo, w jakim trybie i terminie przysługuje stronom odwołanie.

Odnosząc się do zarzutu ograniczenia uzasadnienia faktycznego zaskarżonej decyzji do omówienia złożonych przez strony uwag i stanowiska, jakie w tym przedmiocie zajął inwestor, wskazać należy, że zgodnie z art. 11a *ustawy* wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich pełni jedynie funkcję organu, który jest zobowiązany wyłącznie do wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej, a nie jest uprawniony do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 i 3 *ustawy* to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziału nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego

przedsięwzięcia, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *ustawy* nie można uzależnić zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Stosownie do linii orzecznictwa sądowno-administracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r. sygn. akt. II SA/Wr 70710, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r. sygn. akt: IV SA/Wa 561/11), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. Zadaniem organu jest dokonanie oceny, czy wnioskowane ustalenie lokalizacji drogi nie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 64 § 2 *kpa*, polegającego na rozpatrywaniu wniosku zawierającego braki formalne, należy stwierdzić, iż nie znajduje on oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Jak wynika z analizy akt postępowania pierwszoinstancyjnego Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 64 § 2 *kpa* w zw. z art. 11d ust. 1 *ustawy*, pismem z dnia 13 września 2010 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.3766.PG/z/10, wezwał inwestora do usunięcia występujących we wniosku braków formalnych. Inwestor przedłożył poprawiony wniosek przy piśmie z dnia 16 września 2010 r., znak: GDDKiA O/Rz-P-2-fp-4450-165-142/10, zachowując przewidziany w ww. przepisie siedmiodniowy termin na usunięcie braków.

Z uwagi na podniesiony przez skarżących zarzut niedołączenia przez inwestora, w wyznaczonym przez organ orzekający siedmiodniowym terminie, do wniosku pozwoleń wodnoprawnych, które zostały wydane przez Marszałka Województwa Łódzkiego dopiero w grudniu 2010 r. i w styczniu 2011 r. należy stwierdzić, iż Wojewoda Łódzki w ww. piśmie z dnia 13 września 2010 r., nie wskazał na ich brak. Dopiero w postanowieniu organu pierwszej instancji z dnia 29 października 2010 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.5011.PG/z/10, wydanym na podstawie art. 35 ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz art. 123 *kpa*, nałożono

na inwestora obowiązek usunięcia tego braku do dnia 31 stycznia 2011 r. Inwestor przy piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/01/01177, zachowując wyznaczony termin, uzupełnił wniosek przedkładając m.in. brakujące pozwolenia wodnoprawne.

Ponadto, należy mieć na uwadze reprezentatywny w tej kwestii pogląd orzecznictwa, zgodnie z którym wezwanie do usunięcia braków formalnych jest czynnością materialno-techniczną, która aby wywołała zamierzony skutek musi spełniać wymogi określone w art. 54 § 1 i 2 *kpa*, a zatem musi między innymi określać w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, jakiego rodzaju wyjaśnień organ oczekuje od wnioskodawcy i przedłożenia jakich dokumentów się domaga (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 października 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1443/07, opubl. LEX 420267). Obowiązek informowania i wyjaśniania stronom przez organ prowadzący postępowanie całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych sprawy powinien być bowiem rozumiany tak szeroko, jak to jest tylko możliwe, zgodnie z dyspozycją art. 9 *kpa*. Wyciąganie przez organ administracji negatywnych skutków dla strony, w razie nieprzedstawienia przez nią konkretnych dokumentów, jest możliwe dopiero po uprzednim określeniu stronie terminu do ich dostarczenia.

Odnosząc się do zarzutu zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania przez organ pierwszej instancji dopiero po ponad dwóch miesiącach od wpływu wniosku stwierdzić należy, że powyższe wynika z konieczności uprzedniego wezwania inwestora do usunięcia braków wniosku w zakresie przedłożonych dokumentów. Po uzupełnieniu dokumentacji przez inwestora Wojewoda Łódzki, zgodnie z dyspozycją art. 11 d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 15 października 2010 r., znak: IA.II.7111-lp-186.5011.PG/z/10, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, iż opóźnienie w zawiadomieniu stron pozbawiło je wpływu na podejmowane przez organ działania, bowiem zgodnie z treścią art. 11d ust. 6 *ustawy* w treści zawiadomienia zamieszczono informację o terminie („do dnia wydania decyzji”) i miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z aktami sprawy. Zgodnie z tym pouczeniem strony miały możliwość czynnego uczestnictwa w postępowaniu, w tym zgłaszania uwag, wniosków i zastrzeżeń, z którego to uprawnienia korzystały.

Rozpatrując zarzut naruszenia przepisów *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* z uwagi na brak przedłożenia drugiego raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko należy stwierdzić, iż postępowanie pierwszej instancji zostało przeprowadzone zgodnie z uregulowaniami ww. ustawy, a z analizy akt sprawy wynika, że raport

o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został przez inwestora załączony do wniosku o wydanie zaskarżonej decyzji. Z uwagi na wniosek inwestora o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Wojewoda Łódzki działając na podstawie art. 88 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* postanowieniem nr 60/11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.616.PG/z/10/11, zawiesił postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej do czasu wydania przez RDOŚ, postanowienia uzgadniającego realizację przedsięwzięcia oraz określającego warunki tej realizacji. Postępowanie to zostało podjęte po uzgodnieniu warunków realizacji inwestycji w drodze postanowień RDOŚ z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.10, z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.7, z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.12, oraz z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.13. Ponadto zgodnie z art. 93 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* Wojewoda Łódzki w sentencji zaskarżonej decyzji z dnia 19 maja 2011 r. orzekł o konieczności zachowania warunków realizacji inwestycji określonych w ww. postanowieniach RDOŚ.

Należy przy tym wskazać, iż Wojewoda Łódzki, orzekł o obowiązku zachowania w toku realizacji inwestycji warunków określonych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* oraz w postanowieniach RDOŚ wydanych po ponownym przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w których stosownie do treści art. 93 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* nałóżono na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia, jak również zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu skarżących wniosku o ukaranie Wojewody Łódzkiego karą, o której mowa w art. 11h ust. 1 *ustawy* stwierdzić należy, iż powyższa kwestia wykracza poza przedmiot postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, zatem nie może zostać rozpatrzona w toku niniejszego postępowania odwoławczego.

W odniesieniu do wniosku o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko przez zespół niezależnych ekspertów, zawartego w piśmie Janusza Kosickiego zatytułowanym „skarga”, należy poinformować, że w ramach prowadzonego przez Wojewodę Łódzkiego postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, RDOŚ przeprowadził ponowną ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wobec czego brak jest podstaw

do przeprowadzenia ww. postępowania po raz kolejny na etapie postępowania odwoławczego. Ponadto wyjaśnić należy, iż stosownie do treści art. 88 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przeprowadza się także na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji, lub jeżeli organ właściwy do wydania decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* nie przewidują zatem możliwości przeprowadzenia omawianego postępowania na wniosek uczestnika, bądź strony postępowania, niebędącej inwestorem.

Ponadto z przesłanego Ministrowi Infrastruktury pisma *RDOŚ* z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: WSl.052.4.2011.JS, wynika, iż powyższa „skarga” została przez ten organ przekazana według właściwości do Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Reginy Fryczki wniosku o zmianę rozstrzygnięcia Wojewody Łódzkiego, poprzez orzeczenie o przejęciu na rzecz Skarbu Państwa należącej do niej nieruchomości w całości, należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 2 *ustawy* linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Skoro zatem przyjęty w dokumentacji projektowej zakres inwestycji przewiduje zajęcie pod rozbudowę drogi jedynie części należącej do skarżącej działki, prawnie niedopuszczalne byłoby wydanie rozstrzygnięcia o przejęciu jej w całości. Ponadto należy stwierdzić, iż podnoszona przez skarżącą kwestia dotycząca nabycia przez właściwego zarządcę drogi nieruchomości pozostałej po podziale, która nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, nie jest przedmiotem postępowania o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Roszczenie przewidziane w art. 13 ust. 3 *ustawy* ma bowiem charakter cywilnoprawny i pozostaje bez wpływu na niniejsze postępowanie odwoławcze. Z wnioskiem o nabycie pozostawionej stronie części nieruchomości należy wystąpić do zarządcy drogi, który zdecyduje o ewentualnym jej nabyciu w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

Odnosząc się do wniosku Andrzeja Kluczaka o wykup pozostałej po podziale nieruchomości należy poinformować, iż zgodnie z art. 13 ust. 3 *ustawy* w przypadku gdy pozostała po podziale część nie będzie nadawać się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu

Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości. Jednakże, jak już wskazano powyżej, powyższe kwestie mają charakter roszczenia cywilnoprawnego i wykraczają poza zakres niniejszego postępowania odwoławczego.

Również w odniesieniu do zawartego w odwołaniach Henryki Sobczak i Jan Sobczaka, Pawła Fijałkowskiego, Anny Jakubowskiej i Zbigniewa Jakubowskiego, Anny Leszek i Wiesława Leszek, Karoliny Kopeć, Mariusza Cieplucha, Wiesława Cieplucha, Ryszarda Rydygiera oraz Sławomira Hansa, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, zarzutu naruszenia art. 7 *kpa* w zw. z art. 11c i art. 13 ust. 3 *ustawy* oraz art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane*, poprzez zatwierdzenie podziału nieruchomości, w wyniku którego pozostawione skarżącym części działek nie będą nadawać się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, ewentualnie poprzez orzeczenie o przejęciu należących do skarżących działek w całości, należy stwierdzić, iż powyższe kwestie podlegają szczególnym regulacjom wynikającym z przepisów *ustawy*. Jak już wskazano powyżej, zgodnie z art. 12 ust. 2 *ustawy* linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Niedopuszczalne jest zatem zatwierdzenie podziału nieruchomości dokonanego w sposób odmienny niż wskazuje na to przebieg linii rozgraniczających teren inwestycji, które obejmują teren niezbędny dla realizacji przedsięwzięcia. Ponadto zgodnie z art. 12 ust. 4 *ustawy* nieruchomości lub ich części, na których inwestycja zostanie zrealizowana, wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stają się z mocy prawa, w odniesieniu do dróg krajowych, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Powyższy przepis wskazuje, że w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej organ nie orzeka o przejęciu nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, gdyż nabycie przez Skarb Państwa tych nieruchomości bądź ich części następuje z mocy samego prawa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji stanie się ostateczna, za odszkodowaniem ustalonym przez wojewodę w drodze odrębnej decyzji.

Nie sposób również uznać za trafiony zarzut naruszenia art. 8 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, poprzez zatwierdzenie podziału nieruchomości w sposób wskazany przez inwestora oraz nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Jak już powyżej zostało wyjaśnione to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, a ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia. Za racjonalne należy uznać

stanowisko inwestora zawarte w piśmie z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00653, w którym stwierdzono, że niemożliwe byłoby zaprojektowanie drogi ekspresowej spełniającej wymagane prawem parametry techniczno-użytkowe z ominięciem wszystkich zabudowanych nieruchomości zlokalizowanych w korytarzu przebiegu drogi lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Ponadto wybór przyjętego wariantu przebiegu drogi spośród kilku rozważanych możliwości lokalizacji poprzedziła dogłębna analiza w aspekcie społecznym i środowiskowym, dokonywana w toku postępowania zakończonego *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*, w którym udział mogły wziąć wszystkie zainteresowane osoby. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż zarzuty skarżących dotyczące możliwości innego poprowadzenia trasy S8, w sposób nieingerujący w stanowiące ich własność nieruchomości, nie są podparte jakimikolwiek uzasadnionymi argumentami i nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

W kwestii nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności należy wskazać, iż Wojewoda Łódzki uzasadnił jego nadanie na stronie 56 uzasadnienia zaskarżonej decyzji, wskazując na ważny interes społeczny i gospodarczy.

Ponadto odnosząc się do zarzutu niespełnienia dwóch warunków nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, tj. wszczęcia postępowania wyłączeniowego oraz zaistnienia tzw. „uzasadnionego przypadku”, należy wskazać, iż stosownie do treści art. 17 ust. 1 *ustawy* wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Przepisy art. 17 *ustawy* nie uzależniają możliwości nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przesłanek wymienionych przez skarżących. Powoływanie się na konieczność uprzedniego wszczęcia postępowania w sprawie wyłączenia i zaistnienie „uzasadnionego przypadku” jest prawdopodobnie wynikiem błędnego utożsamiania przez skarżących decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z decyzją o wyłączeniu wydaną na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami.

W odniesieniu do zarzutów zawartych we własnoręcznie podpisanych odwołaniach Henryki i Jana Sobczaków oraz Pawła Fijałkowskiego, dotyczących przekreślenia na skutek wydania zaskarżonej decyzji ich osobistych planów związanych z zagospodarowaniem należących do nich działek, należy wskazać, iż prawo własności, pomimo zapewnienia mu przez ustawodawcę szczególnej ochrony, doznaje w obowiązującym systemie prawnym pewnych ograniczeń. Należy zauważyć, iż przepis art. 21 ust. 2 *Konstytucji RP* przewiduje

możliwość wywłaszczenia na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem. Ponadto art. 64 ust. 3 Konstytucji RP dopuszcza ograniczenia prawa własności w drodze ustawy w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Stosowanie przewidzianych w powyższym unormowaniu regulacji ograniczających prawo własności przewidują m.in. przepisy *ustawy*, która w rozdziale 3 zatytułowanym „Nabywanie nieruchomości pod drogi” określa tryb przejścia prawa własności nieruchomości przeznaczonych pod planowaną inwestycję drogową na rzecz Skarbu Państwa (w odniesieniu do dróg krajowych), bądź odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego (w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych).

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Ilony Błoch wniosku o orzeczenie o przejęciu na rzecz Skarbu Państwa należących do niej nieruchomości w całości, bez dokonywania ich podziału, należy ponownie wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 2 *ustawy* linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Skoro zatem przyjęty w dokumentacji projektowej zakres inwestycji przewiduje zajęcie pod rozbudowę drogi jedynie części należącej do skarżącej działki, prawnie niedopuszczalne byłoby wydanie rozstrzygnięcia o przejęciu jej w całości. Podobnie w kwestii wniosku skarżącej o objęcie wykupem niewymienionej w decyzji działki o nr 299/1 wskazać trzeba, iż działka ta nie została objęta liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, gdyż jej zajęcie nie jest konieczne dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Wobec tego brak jest prawnego uzasadnienia do włączenia ww. działki do zakresu przedmiotowego zaskarżonej decyzji.

Ponadto wobec podniesienia przez Iłonę Błoch zarzutu braku możliwości dalszego zamieszkiwania i prowadzenia gospodarstwa rolnego na pozostałej po podziale części nieruchomości jeszcze raz należy wskazać, że skarżącej przysługuje prawo do złożenia na podstawie art. 13 ust. 3 *ustawy* wniosku do zarządcy drogi o nabycie części nieruchomości nie nadającej się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele. Jednakże powyższe kwestie mają charakter roszczeń cywilnoprawnych i wykraczają poza zakres postępowania o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, toteż niemożliwe jest ich rozstrzygnięcie w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Podobnie w odniesieniu do zawartego w odwołaniu Wandy i Jerzego Krzykowskich wniosku o odszkodowanie za pozostawione im części nieruchomości, które w ich ocenie nie nadają się do wykorzystania na dotychczasowe cele, należy stwierdzić jak powyżej.

Odnosząc się do odwołania Henryka Góreckiego, który stwierdził, że zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca, gdyż powoduje uszczuplenie jego majątku, wskazać

trzeba, że z analizy projektu budowlanego stanowiącego załącznik nr 1 do decyzji wynika, iż zaprojektowanie drogi dojazdowej nr D29 jest konieczne dla zapewnienia dojazdu do zakładów DAF i JANTAR oraz skomunikowania ruchu lokalnego z ul. Literacką. Ponadto należy wskazać, iż w projekcie budowlanym zatwierdzonym zaskarżoną decyzją przewidziano połączenie zjazdu z drogi S8 z autostradą A1, o którego budowę wnosili skarżący. Odnośnie zarzutów dotyczących niekorzystnego wpływu inwestycji na ludzkie zdrowie należy stwierdzić, iż kwestie te były przedmiotem postępowania *RDOŚ* w sprawie ustalenia warunków realizacji przedsięwzięcia, które mają na celu zapobieżenie zwiększeniu natężenia hałasu i zanieczyszczenia powietrza. Przy ich uwzględnieniu, w ocenie Ministra Infrastruktury, nie dojdzie do pogorszenia istniejących warunków środowiskowych na nieruchomościach sąsiadujących z planowaną inwestycją.

Zarzut braku konsultacji w sprawie wyboru wariantu drogi z zainteresowanymi mieszkańcami odnosi się do postępowania zakończonego *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*, wobec czego jego rozpatrywanie wykracza poza zakres postępowania odwoławczego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza i Zdzisława Rechcińskiego stwierdzenia, iż nie wyrażają oni zgody na zajęcie należących do nich działek pod budowę drogi S8 ponownie wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 4 *ustawy* nieruchomości lub ich części, na których inwestycja zostanie zrealizowana, wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stają się z mocy prawa, w odniesieniu do dróg krajowych, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Przejście własności tych nieruchomości, bądź ich części, nie wymaga zatem zgody dotychczasowego ich właściciela. Pozostałe podniesione przez skarżących zarzuty odnoszą się do *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* i nie mogą zostać rozpatrzone w toku niniejszego postępowania odwoławczego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Dodatkowo w kwestii informowania stron o przystąpieniu do przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wyjaśnić wypada, że zgodnie z art. 74 ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 *kpa*, stanowiący, iż strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi;

w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Również odwołanie Marii Malinowskiej i Zdzisława Malinowskiego nie wskazuje na uchybienia organu pierwszej instancji skutkujące koniecznością uchylenia zaskarżonej decyzji. W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, iż w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej właściwy organ nie orzeka o odszkodowaniu za przejęte na rzecz Skarbu Państwa (przy realizacji drogi krajowej) nieruchomości i ich części. Decyzję ustalającą wysokość odszkodowania za te nieruchomości, stosownie do treści art. 12 ust. 4a i 4b *ustawy*, wydaje organ, który wydał decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Zatem dopiero w toku postępowania w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania możliwe (i konieczne) będzie oszacowanie wartości przejętych na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości.

Odnosząc się do zawartych w odwołaniu Wiesławy Pokorskiej zarzutów dotyczących nieprawidłowości w dokumentacji postępowania środowiskowego, w czasie którego dokonano wyboru najkorzystniejszego wariantu lokalizacji drogi, czy braku skutecznych zawiadomień o konsultacjach społecznych, stwierdzić należy, iż skarżąca miała możliwość ich przedstawienia w odwołaniu od *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, natomiast na etapie postępowania odwoławczego od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma możliwości ich rozpatrzenia, gdyż poruszane kwestie wykraczają poza jego przedmiot. Rozpatrując zarzut nieuwzględnienia w zaskarżonej decyzji wcześniejszego procesu planowania oraz zasad gospodarki przestrzennej należy wskazać, iż zgodnie z art. 11i ust. 2 *ustawy* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Odnosząc się do zarzutu niepoinformowania mieszkańców Rzgowa o powodach nieuwzględnienia zgłoszonych przez nich wniosków o niewielką korektę przebiegu trasy wskazać wypada, iż wszystkie wnioski, uwagi i zastrzeżenia stron, które wpłynęły w toku postępowania do Wojewody Łódzkiego, zostały przekazane do inwestora z wezwaniem do zajęcia przez niego stanowiska w sprawie podniesionych kwestii, a następnie przeanalizowane przez organ pierwszej instancji celem weryfikacji zaproponowanych we wniosku rozwiązań technicznych pod kątem ich zgodności z prawem. O sposobie rozpatrzenia zgłoszonych uwag i wniosków strony zostały poinformowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Ponadto wnioski i uwagi stron dotyczące zmiany przebiegu drogi S8, w tym lokalizacji węzłów drogowych, podlegały analizie w toku postępowania w sprawie wydania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. Niezależnie od powyższego warto wskazać, iż odnośnie postulowanej przez skarżącą zmiany lokalizacji węzła Rzgów inwestor wypowiedział się m.in. w piśmie z dnia 28 lipca 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/07/01135. Informując, iż alternatywna lokalizacja obiektu została odrzucona z uwagi na kolizyjne położenie rezerwatów przyrody Molenda i Wolbórka.

Skarżąca nie sprecyzowała, jakie negatywne skutki ekonomiczne, jej zdaniem, pociągnie za sobą lokalizacja węzła Rzgów, wobec czego trudno ustosunkować się do tego zarzutu.

W kwestii zarzutu generowania niepotrzebnych kosztów przez zaprojektowanie dróg dojazdowych do „bezużytecznych” działek wskazać należy, iż wymóg taki wprowadza art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane* zgodnie z którym obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej.

Twierdzenia skarżącej dotyczące prowadzenia uzgodnień i rozmów z projektantem przedmiotowej inwestycji przed uprawomocnieniem się decyzji środowiskowej pozostają bez wpływu na prawidłowość postępowania o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się do zarzutu wprowadzenia w błąd co do możliwości zmiany przebiegu drogi należy wyjaśnić, iż organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są uprawnione do dokonania korekty w dokumentacji technicznej i projektowej (w tym do zmiany linii rozgraniczających teren inwestycji) załączonej do wniosku inwestora tylko w takim zakresie, w jakim służy to doprowadzeniu do zgodności z prawem planowanego przedsięwzięcia. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma bowiem charakteru uznaniowego i wobec spełnienia przez inwestora określonych prawem wymagań organ architektoniczno-budowlany ma obowiązek wydać decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Bez wpływu na niniejsze postępowanie ma również treść skierowanego do skarżącej strony zawiadomienia o planowanej inwentaryzacji nasadzeń znajdujących się na nieruchomościach przeznaczonych pod planowaną inwestycję.

Odnosząc się do zarzutu wydania zaskarżonej decyzji przed upływem 14 dni od dnia ogłoszenia postanowienia o podjęciu postępowania stwierdzić należy, iż powyższe nie miało wpływu na możliwość zapoznania się przez skarżącą z aktami sprawy, gdyż jak wskazano w zawiadomieniu z dnia 15 października 2010 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10. o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie, strony mogły skorzystać z tego uprawnienia w toku całego postępowania do dnia wydania zaskarżonej decyzji.

Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora. postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Łódzkiego nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10/11, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi, na podstawie art. 53 § 1 oraz 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Infrastruktury, w terminie 30 dni od jej doręczenia.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Marek Janowski
Podsekretarz Stanu

Załączniki:

- Nr 1 – Projekt zagospodarowania terenu (rys. nr PZT 02.01);
- Nr 2 – Projekt zagospodarowania terenu (rys. nr PZT 02.07);
- Nr 3 – Mapa przedstawiająca przebieg linii rozgraniczających teren (rys. nr ZRID 03.07).

Otrzymują (wraz z załącznikami):

- 1. Wojewoda Łódzki;
- 2. Pan Krzysztof Markowicz
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 3. A/a.

Otrzymują (bez załączników):

- 1. Pani Zofia Tysiak;
- 2. Pan Jan Tysiak;
- 3. Pan Andrzej Chwalewski;
- 4. Pan Mirosław Marciniak;
- 5. Pan Stanisław Grabarz;
- 6. Pan Adam Sobczak;
- 7. Pan Janusz Kosicki;
- 8. Pani Regina Fryczka;
- 9. Pan Andrzej Kluczak;
- 10. Adw. Ada Narkiewicz-Jachowicz – pełnomocnik:
- Henryki Sobczak,
- Jana Sobczaka.

- Pawła Fijałkowskiego.
- Anny Jakubowskiej.
- Zbigniewa Jakubowskiego,
- Anny Leszek,
- Wiesława Leszek.
- Karoliny Kopeć.
- Mariusza Cieplucha,
- Wiesława Cieplucha,
- Ryszarda Rydygiera.
- Sławomira Hansa;

11. Pani Ilona Błoch;
12. Pani Wanda Krzykowska;
13. Pan Jerzy Krzykowski;
14. Pan Henryk Górecki;
15. Pani Magdalena Pirecka-Kłysiak – pełnomocnik:
 - Marii Pireckiej
 - Danuty Witkowskiej;
16. Pan Andrzej Dębski;
17. Pani Marianna Kowalczyk;
18. Pan Janusz Pawłowicz;
19. Pan Zdzisław Rechciński;
20. Pani Krystyna Fałek;
21. Pani Maria Malinowska;
22. Pan Zdzisław Malinowski;
23. Pani Wiesława Pokorska.

Do wiadomości (wraz z załącznikami nr 1 i 2):

1. Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Do wiadomości (wraz z załącznikiem nr 3):

1. Starosta Pabianicki.

Do wiadomości (bez załączników):

1. Łódzki Urząd Wojewódzki w Łodzi
Wydział Infrastruktury;
2. Starosta Łaski;
3. Starosta Pabianicki;
4. Starosta Łódzki Wschodni;
5. Wójt Gminy Łask;
6. Wójt Gminy Dobroń;
7. Wójt Gminy Dłutów;
8. Wójt Gminy Pabianice;
9. Burmistrz Rzgowa;
10. Burmistrz Miasta Tuszyna;
11. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Łodzi.